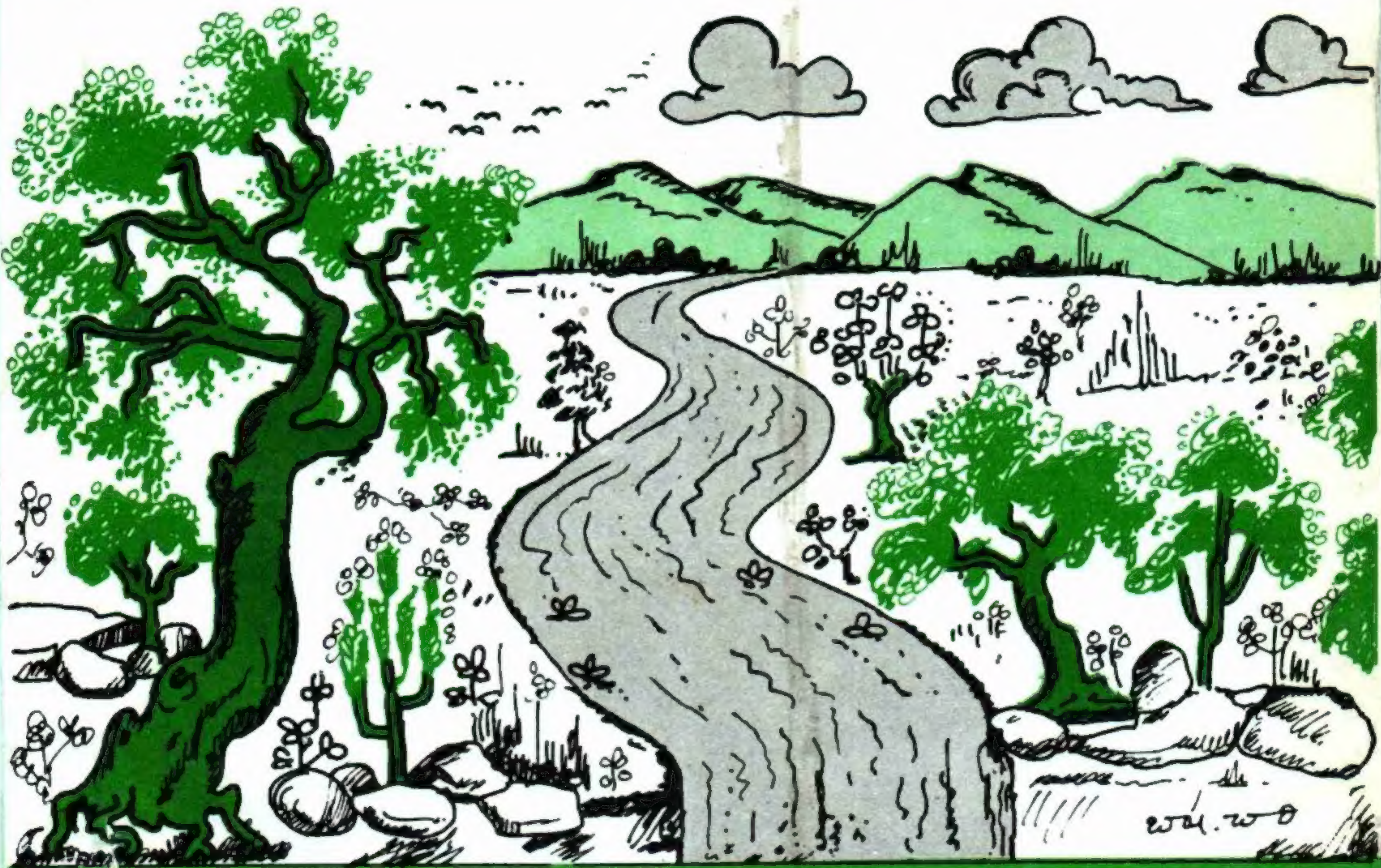

ఋతుసంహారము

(కాళిదాసమహాకవి ఋతుసంహారకావ్యమున కనువాదము)

డా. తిరుమల కృష్ణదేశికాచార్యులు

Blank Page

ఋతు సంహారము

కాళిదాసమహాకవి ఋతుసంహార
కావ్యమునకు ఆంధ్రానువాదము

గ్రంథకర్త

డా. తిరుమల కృష్ణదేశికాచార్యులు

పినవా, మానిటోబా, కెనడా

యువభారతి

సాహితీ సాంస్కృతిక సంస్థ

ఆంధ్రసారస్వత పరిషద్భవనములు

తిలక్ రోడ్డు, హైదరాబాదు - 500001

RITUSAMHARAMU - A translation of the Kalidasa's
Sanskrit work RITUSAMHARA into Telugu, by
Tirumala Krishna Desikacharyulu, Atomic Energy
Of Canada, Pinawa, Manitoba, Canada.

Copyright © 1990 By The Author

యువభారతి

ప్రచురణ క్రమసంఖ్య 131

ప్రథమ ముద్రణము : జనవరి, 1990

ప్రతులు : 1000

ముద్రణ కూర్పు : : గ్రంథకర్త (Macintosh కంప్యూటరు పై)

ప్రతుల ముద్రణ : సమతా పవర్ ప్రెస్, హైదరాబాదు

ముఖచిత్ర రచన : శ్రీ షణ్ముఖాచారి

వెల: 16 రూపాయలు

ప్రతులకు

యువభారతి కార్యాలయము

ఆంధ్రసారస్వత పరిషద్భవనములు

తిలక్ రోడ్డు, హైదరాబాదు - 500001

లేదా

యువభారతి, 5 కింగ్స్ వే, సికిందరాబాదు -500003

మరొక వెలుగుతోరణం

యువభారతి కడచిన ఇరవైఅయిదేళ్లుగా సమాజంలో సక్రమమైన సాహిత్యావగాహనను యువతరానికి అందించడానికి అహరహం కృషిచేస్తున్నది. సాధ్యమైనంత తక్కువవెలకు వీలైనంత ఎక్కువ మందికి ఉత్తమ సాహిత్యాన్ని అందజేస్తే, సాహిత్యంపట్ల ప్రజాసీకానికి అనురక్తి పెరుగుతుందనే నమ్మకంతో ప్రచురణ కార్యక్రమాన్ని చేపట్టింది.

1990 యువభారతి రజతోత్సవసంవత్సరంగా పాటిస్తున్నది. ఈ దశాబ్దంలో యువభారతి సాహితీక్షేత్రంలో నిర్వహింపవలసిన నిర్మాణాత్మకమైన పాత్రను రూపొందించుకొనే విశిష్ట కార్యక్రమాలను చేపట్టుతున్నది. అందులో ఒకటి - రచయితలు స్వయంవ్యయంతో యువభారతి పేరుమీద ప్రచురించే గ్రంథాలను ప్రోత్సహించి, వాటిని ప్రజలకందించే సహాయసహకారాలను కలిగించటం. ఆ కార్యక్రమం క్రింద రజతోత్సవప్రచురణగా ఈ కావ్యాన్ని సాహితీలోకానికి సంతోషంతో అందిస్తున్నాం.

ఈరచన ఎన్నోవిధాలుగా గౌరవింపదగింది. ఇది కవికులగురువు కాళిదాసమహాకవి రచించిన ఋతుసంహారానికి భావానువాదం. పరిణామసుందరమైన ప్రకృతిశోభను ప్రజాజీవితానికి ప్రసాదించే కాలచైతన్యం ఋతువు. ఋతుచక్రం పరిపూర్ణానుభవాన్ని ప్రజకు అందించే జీవితవర్తులం. జీవితతత్త్వాన్ని షడ్రుతుచక్రంద్వారా ఉపాసించే అవకాశాన్ని కలిగిస్తుంది ఋతుసంహారం. భౌతికంగా గోచరించే ప్రకృతిలో ప్రతిఫలించే పురుషుడు మానవ జీవితసూత్రాన్ని వ్యాఖ్యానించే తత్త్వసూత్రం. పరిణామ సుందరంగా పరిభ్రమించే ఋతుచక్రం ఒక ఇరుసును ఆశ్రయించుకొని తిరుగుతున్నదనీ, అది నిత్యమనీ, సత్యమనీ, అదే కాలపురుష తత్త్వమనీ దానిని సాహిత్యంద్వారా ఉపాసించి కవితోబాటు

మరొక వెలుగుతోరణం

సహృదయలోకంకూడా ఆత్మదర్శనం చేసుకొంటుందనీ ఋతు సంహార కావ్యం ధ్వనింపజేస్తున్నది.

శ్రీమాన్ తిరుమల దేశికాచార్యులుగారు యువభారతికి సాహితీమిత్రులు. వారి "హనుమప్పనాయకుడు" కావ్యం యువ భారతి ప్రచురణ. ఆచార్యులవారి వ్యక్తిత్వం విశిష్టమైనది. వృత్తి చేత శాస్త్రజ్ఞులు; ప్రవృత్తిచేత ఉత్తమకవులు. కెనడాలో ఉంటున్నా తనదేశాన్నీ, తనభాషనూ, తన సంస్కృతిని, తనసాహిత్యాన్నీ మరచిపోకుండా మననంచేసుకోవటమే కాకుండా మహనీయ సాహితీప్రయోగాలు చేస్తున్న మనీషులు. ఎలక్ట్రానిక్యంత్ర పరిజ్ఞానంతో సాధించిన అపారశాస్త్రవిజ్ఞానాన్ని తనభాషావిపిని యంత్రసహాయంతో ముద్రాక్షరరూపంలో మలచటానికి ప్రయత్నించిన ప్రయోగశీలి. ఆచార్యులవారి ప్రయోగప్రవృత్తి కావ్య వస్తువులను ఎన్నుకొనటంలో ఎంత విశిష్టంగా గోచరిస్తుందో, నవీనవృత్తాలను కల్పించటంలో అంత ప్రతిభావంతంగా ప్రకాశిస్తుంది. తెలుగులో "నయాగరా", "వనప్రియ", "పరభృత" వృత్తాలు ఆచార్యులవారి అభినవసృష్టులు. తెలుగుభందస్సులకు క్రొత్తవెలుగులు. ఋతుసంహారంలో ఆవృత్తాలను ప్రసిద్ధితివృత్తాలతోబాటు భావానుగుణంగా ప్రయోగించి ఔచిత్యంతో బాటు, రసపోషణం కూడ చేశారు. ఈవిధంగా ఈకావ్యం అనువాదమైనా అభినవప్రయోగం.

ఆచార్యులవారు నిండుకుండ వంటివారు. సంస్కృతాంధ్ర సాహిత్యాలలో అపారపాండిత్యం ఉన్నవారు. వ్యర్థమైన ఒక పదం వాడని పొదుపరితనం వారి నైజం. శాస్త్రీయమైన ప్రయోగం వారి నియమం. కవితామయమైన భావనం వారి ప్రవృత్తి. విద్యుత్తును వినయంతో అలంకరించటం వారి శీలం. దేశాభిమానం, భాషాభిమానం వారి శ్వాసకోశాలు. కవిత వారి మానసికజీవితం. వారి ఋతు సంహారం తెలుగుకవితకు మరొక వెలుగుతోరణం.

మరొక వెలుగుతోరణం

ఈ కావ్యాన్ని యువభారతిప్రచురణగా వెలువరించడానికి దయతో నంగీకరించిన శ్రీమాన్ తిరుమల దేశికాచార్యులవారికి మాకృతజ్ఞతాభివందనాలు. సహృదయలోకం ముందు ఈ సత్కృతిని ఉంచుతున్నాం. సమాదరిస్తారని ఆశిస్తున్నాం.

హైదరాబాదు
29-12-1989

జి.వి. సుబ్రహ్మణ్యం
అధ్యక్షుడు, యువభారతి.

అభినందనము

భారతదేశంలో కనబడే ఆరు ఋతువుల వర్ణనలు ఒక్కచోట చేర్చి (సంహారం) రచించిన చిన్నకావ్యం ఋతుసంహారం. ఈకావ్యంలో ఆరుసర్గలూ, 144 శ్లోకాలూ ఉన్నాయి. ఇది కాళిదాసురచన కాదని కొందరి అభిప్రాయం. ఇది అతని ప్రథమరచన అయి ఉంటుందని చాలామంది అభిప్రాయం. గ్రీష్మవర్ణనతో ప్రారంభించి ఈకావ్యం వసంతవర్ణనతో సమాప్తమౌతుంది. భారతీయుల సంవత్సరం వసంతర్తువుతో ప్రారంభం అవుతుంది. అందుచేత వసంతర్తువర్ణనంతో కావ్యం ప్రారంభించడం యుక్తమైనా, ఋతురాజమూ, అతిసుందరమూ అయిన వసంతర్తువర్ణనంతో కావ్యాన్ని ముగించటం ఔచితీసమంచితంగా ఉంటుందనే ఉద్దేశ్యంతో కవి ఆవిధంగా చేసిఉంటాడు. అందుచేతనే ఈ ఋతువును వర్ణించే సర్గలో శ్లోకాల సంఖ్య కొంచెం అధికంగా ఉంది.

ఈకావ్యంలో నాయకుడు నాయికను సంబోధిస్తూ ఆయా ఋతువుల్లో మార్పుచెందుతున్న ప్రకృతిసౌందర్యాన్ని వర్ణించి చెప్పతూ ఉంటాడు. ఆయాఋతువుల్లో యువతీయువకులు ఏవిధంగా సౌఖ్యాలు అనుభవించడానికి వీలుగాఉంటుందో వర్ణిస్తాడు. ఈ విధంగా ఇందులో ప్రకృతిని చాలావరకు ఉద్దీపనగా చిత్రించడం జరిగింది. ప్రకృతిని ఉన్నదున్నట్లుగా వర్ణించడం దీనిలోని విశేషం. అత్యధికంగా అలంకారప్రయోగం గాని, మానవీకరణం గాని ఇందులో కనబడదు. అందుచేతనే దీనిని కాళిదాసు ప్రథమ రచనగా చెబుతారు. ఒకవిధంగా చూస్తే దీనిలోని ప్రకృతివర్ణన కొందరు పాశ్చాత్యకవుల ప్రకృతివర్ణనరీతిలో నడిచిందని చెప్పవచ్చు. ఐతే నాయికానాయకోపభోగ్యత్వ వర్ణనం ఇందులో అధికం కావచ్చును.

ఈ ఋతుసంహారానికి శ్రీ తిరుమల కృష్ణదేశికాచార్యులు చక్కని ఆంధ్రభాషానువాదం సమకూర్చారు. ఇది మక్కికి మక్కిగా చేసిన అనువాదం కాదు; స్వేచ్ఛానువాదం. నిజానికి ఆంధ్రభాషలో ఉన్న అనువాదకావ్యాలన్నీ స్వేచ్ఛానువాద రూపాలే. అందుచేతనే ఈ కావ్యాలను చదివే వారెవరికీ అనువాదం చదువుతున్నామన్న భావం కలుగదు. ఒక స్వతంత్రసరస కావ్యాన్నే చదువుతున్నామన్న ఆనందం వారు పొందుతారు. ఇది నన్నయాది ప్రాచీనమహాకవులు పెట్టిన ఒరవడి. దీనినే శ్రీ దేశికాచార్యులు అనుసరించారు.

మూలంలో ఉన్న మొత్తం 144 శ్లోకాలలో 82 శ్లోకాలు 11-12 అక్షరాల ఉపజాతి, వంశస్థవృత్తాలలో ఉన్నాయి. కేవలము అర్థానువాదంతో తృప్తిపడితే వీటినన్నింటినీ అనువదించడానికి తేటగీతులో ఆటవెలదులో చాలు. అప్పుడది కేవలానువాదం మాత్రమే అయిపోతుంది. కవితాసౌందర్యం కుంటువడుతుంది. అందుచేత ఉపజాత్యాది వృత్తాలను అనువదించేటప్పుడు కూడ శ్రీ ఆచార్యులుగారు పెద్ద వృత్తాలను గ్రహించారు. దీనితో కొన్ని కొత్త విశేషణాలు చేర్చడానికి, ఉన్న అంశాన్ని విస్తృతంగా చెప్పడానికి అవకాశం కలగడంతో రచనలో ఒక విశిష్టమైన అందం సమకూరింది. ఓజస్సనే అర్థగుణానికి నామాంతరమైన ప్రౌఢిలోని ప్రథమాంశం ఇలాంటి స్థలాలలో అత్యధికంగా కనబడుతుంది. ఒక్కపదంలో చెప్పగలిగిన అర్థాన్ని వాక్యంలో (అనేకపదాలలో) చెప్పడం అనేది ఆ అంశం. మూడవ అంశమైన వ్యాసంకూడా కొన్నిచోట్ల చోటు చేసుకొన్నది.

"పదార్థే వాక్యరచనం, వాక్యార్థే చ పదాభిధా,
ప్రౌఢిర్వ్యాససమాసౌచ, సాధిప్రాయత్వ మేవచ."

- కావ్యాలంకారసూత్రాణి 3.2.2

అభినందన

విషయప్రధానమైన గ్రంథాల అనువాదాలలో ఇలాంటి వాటికి అవకాశం ఉండదు. భగవద్గీత, భర్తృహరిసుభాషితాదులను అనువదించే వారికి స్వాతంత్ర్యం తక్కువ ఉంటుంది. కథావర్ణనాది ప్రధానమైన రచనలు అనువదించేటప్పుడు ఇలాంటి స్వాతంత్ర్యాన్ని ఎంతైనా చూపించవచ్చు. అది చూపించినకొలదీ కవితా సౌందర్యం ఇనుమడించి ఆ అనువాదరూపకావ్యంకూడా స్వతంత్ర కావ్యంవలె భాసిస్తూ పఠితలకు ఆనందాన్ని కలిగిస్తుంది. శ్రీ ఆచార్యులుగారి అనువాదం ఏతద్గుణభరితం కావడంచేత ప్రారంభం నుండి చివరివరకూ చాలాచక్కగా సాగింది. ఉదాహరణకు రెండుమూడు పద్యాలు:

శ్లో. సువాసితం హర్ష్యతలం మనోహరం
ప్రియాముఖోచ్ఛ్వాప్సవికంపితం మధు,
సుతంత్రీగీతం మదనస్య దీపనం
శుచౌ నిశీథేఽనుభవంతి కామినః.

దీని అనువాదం ఎంత అందంగా ఉన్నదో చూడండి:

చ. అతులసుగంధిశీతలసుహర్ష్యతలంబులు, ప్రేయసీముఖో
దితమృదువాతధూతమగు తీయనిమద్యము, చారువల్లకి
రతిహితనిస్వనానుకృతరమ్యగళారవముల్, నిశీథపుం
దతుల నిదాఘమందుఁ బ్రమదంబును గూర్చును కామికోటికి.

పైపద్యంలో దీర్ఘసమాసాలున్నా శబ్దజ్ఞానం కలవారికి అర్థం గాని సమాస మొక్కటి లేదు.

అభినందన

ఈ క్రింది పద్యంలో చిన్నచిన్నపదాలతో నిదాఘతప్తమైన
సర్పం పొట్టు ఎంతచక్కగా వర్ణింపబడ్డాయో చూడండి.

శ్లో. రవేర్మయాఘైరభితాపితో భృశం
విదహ్యామానః పథి తప్తపాంసుభిః,
అవాఙ్ముఖో జిహ్వాగతిశ్శ్వసన్ ముహూః
ఫణి మయూరస్య తలే నిషీదతి.

చ. ఖరకరతీక్షణతాపమున గాలగ మేనులు పాఱుచున్ ఫణుల్
సరణుల నుష్ణపాంసువుల సంగతి నింకను గాలి, యూర్చుచు
నృతీమణి, వక్రమౌనడలు, నమ్రముతౌ వదనంబు వేర్పడన్,
సరగున నెమ్మిపించియపుఁజాయలఁ దూరుచు విశ్రమించెడిన్.

పసంతాగమం చూచి, విరహార్తుడైన పాంథుని అవస్థను వర్ణించే
ఈక్రింది శ్లోకానికి అనువాదం ఆ పాంథుని చిత్రాన్ని మన మనో
నేత్రం ముందు ఉంచేవిధంగా నడిచింది.

శ్లో. నేత్రే నిమీలయతి రోదితి యాతి శోకం
ఘ్రాణం కరేణ నిరుణద్ధి విరౌతి చోచ్చైః,
కాంతావియోగ పరిభేదితచిత్తవృత్తిః
దృష్ట్యాఽధ్వగః కుసుమితా సహకారవృక్షా.

చ. నయనముల నిమీలనమొనర్చును, పొందు నితాంతశోకమున్,
శయమున మూయు స్పృణమును, సార్తిగ నార్చునుబిట్టుబిట్టుగన్,
ప్రియ నెడఁబాసి లోన దురపిల్లెడు పాంథుఁడు పుష్పపల్లవ
ప్రయుతయువావ్రవాటికల వైభవముం గనలేక యిత్తరిన్.

అనేకప్రసిద్ధవృత్తములను భావానుగుణంగా ఉపయోగించడమే కాకుండా, నయాగరా, వనప్రియ, పరభృతములనే నూతనవృత్తాలను సృష్టించడం శ్రీ ఆచార్యులవారి ప్రతిభను చాటుచున్నది.

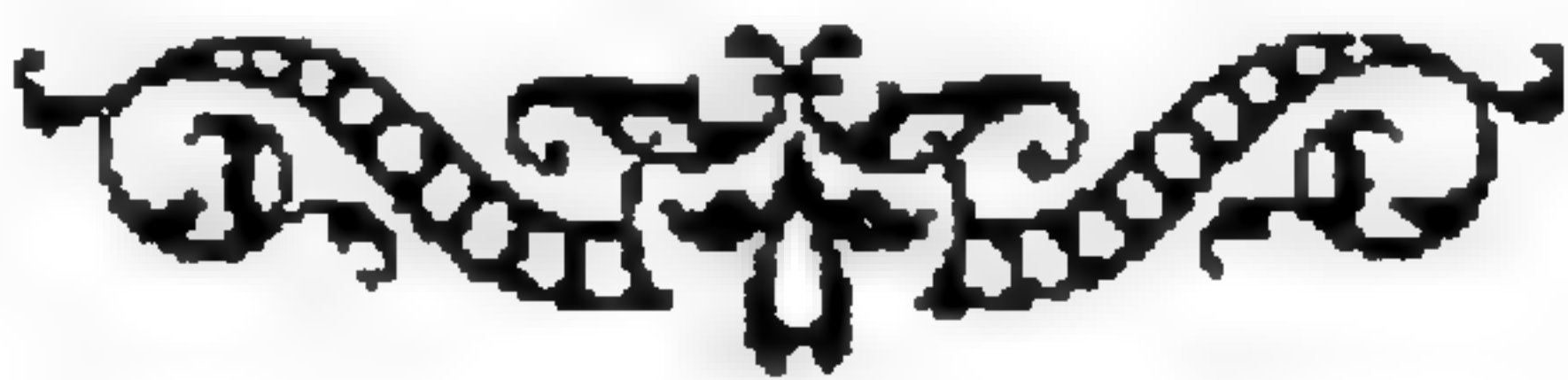
"రంతుసేయుచు, జాతవిభ్రమరయముచేతఁ గలంగుచున్,
ప్రాంతసంస్థితపాదపంబుల వడిగఁ గూల్చుచు, దుష్టతౌ
కాంతలట్టు లశుద్ధజీవనకలితతౌచు సముద్రమన్
కాంతుఁ గూడఁగనేగు సంరయగతుల నిమ్మగ విత్తరిన్."

వనప్రియవృత్తంలోనున్న ఈ పద్యం చదువుతూన్నపుడే నదీ ప్రవాహచాంచల్యం, దుష్టవనితాస్వభావచాపల్యం పఠితకు అనుభవగోచరం అవుతున్నవి. మూలంలోని "అనిర్మలైః సలిలైః", "నద్యః" అనేవాటికి "అశుద్ధజీవనకలితతౌచు", "నిమ్మగలు" అనే పర్యాయ పదాలు ప్రకృతార్థానుగుణంగా ఉన్నవి.

కొన్నిచోట్ల నాతిదీర్ఘసమాసమైన పాంచాలీరీతిని, అత్యధికంగా వైదర్భీరీతిని అనుసరిస్తూ, అర్థానుగుణమైన శబ్దచయనంతో చక్కగా సాగిన శ్రీ ఆచార్యులుగారి ఈ అనువాదం, చెపితేకాని అనువాదం అని తెలియకపోవడంచేత ఒక స్వతంత్రమధుర కావ్యఖండికగా సరసుల హృదయాలను ఆవర్జిస్తుందనే విషయంలో సందేహం లేదు.

పుల్లెల శ్రీరామచంద్రుడు
సంస్కృతాచార్యులు
ఉస్మానియావిశ్వవిద్యాలయము .

హైదరాబాదు
18-12-1989

ఆ లో క న ము

అపారకవిపరంపరావాహియైన ప్రపంచంలో కాళిదాసప్రభృతు విద్వద్ ముగ్గురో కవులుగా పరిగణింపదగినవారని ఆనందవర్ధనా చార్యులు ధ్వన్యాలోకంలో స్పష్టంచేసినారు. వ్యాస వాల్మీకి కాళిదాసులే సంస్కృతభారతని అజరామరంగా ప్రతిష్ఠించినారు. వాల్మీకిరామాయణం, వ్యాసభగవద్గీత, కాళిదాసరఘువంశం భారతీయజీవన సంస్కృతికి ఆధారశిలలుగా నిల్చినాయి.

జీవితాన్ని సమగ్రంగా దర్శించిన కవితాతపస్వి కాళిదాసు. ఆయన నాటకాల్లోని నాందీశ్లోకాలను, శాకుంతలంలోని భరత వాక్యాన్ని మననంచేస్తే ఆయన తత్త్వం సుఫరిస్తుంది. ఆనందాన్ని, సౌందర్యాన్ని, జీవన్మృతి రహస్యాన్ని, మోక్షపర్యవసానపథాన్ని తనకావ్యాల్లో సున్నితంగా నిర్దేశించిన మహాకవి.. ఆయన కుమార సంభవ, రఘువంశ కావ్యాలు మల్లినాథ వ్యాఖ్యా భూషితాలై సహృదయలోకానికి సర్వదా శిరోధార్యములైనాయి. "మేఘసందేశం" సుకుమారమైన రచన. "ఋతుసంహారం" ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని యథాతథంగా విలోకించి, తన్మయంచెంది, రూపొందించిన లలితమైన కావ్యం. కావ్యశైలిని పరిశీలిస్తే ఋతుసంహారం కాళిదాసకృతమేనని నిస్సందేహంగా తెలుస్తుంది. సంస్కృతభాషాపరిచయం కలిగినవారికి ఋతుసంహారంశ్లోకాలు అమృతతుల్యంగా ఉంటాయి. మహాకావ్యాలు సవ్యాఖ్యానంగా చదివి కాళిదాస కవితా హృదయాన్ని సాక్షాత్కరించుకోగల్గినవారు, అందుకై తగిన విశ్రాంతి, ఉత్సుకత ఉన్నవారు కరువైపోతున్నారు. కవితాసౌందర్యాన్ని నిరపేక్షంగా ఆనందించ గలిగినవారికి "ఋతుసంహారం", "మేఘసందేశం" ఆ అవకాశాన్ని కలిగిస్తాయి. "సుకవితా యద్యస్తి రాజ్యేన కిం" అన్న వాక్యాన్ని అర్థవంతం చేస్తాయి. ఋతుసంహార కావ్యాన్ని శ్రీరంజిత్ పండిట్ ఆంగ్లంలోకి అనువదించినారు. భారతీయభాషల్లో దీని అనువాదాలు చాలా ఉన్నాయి. తెలుగులోకూడ

ఆలోచనము

నాలుగైదనువాదాలు ప్రచారంలో ఉన్నాయి. మిత్తులు డా. కిషన్ రావుగా రిటీవే దీన్ని అనువదించి ప్రచురించినారు.

అన్నిటికంటే నూతనమైనది, కొన్ని లక్షణాలవల్ల విశిష్టమైనది డా. దేశికాచార్యులవారి ఆంధ్రీకరణం. డా. దేశికాచార్యులు సంస్కృత కావ్యాలనూ, ఆంధ్ర ప్రబంధాలనూ, సవ్యాఖ్యానంగా సంప్రదాయబద్ధంగా అధ్యయనం చేసినారు. వేదాన్ని నిష్కారణంగా అధ్యయనం చేయవలసిందని శ్రుతి ఆదేశిస్తుంది. వేదాన్ని, సంస్కృత కావ్యాలనూ, కేవలం ధార్మికజిజ్ఞాసతో, కావ్యసౌందర్యదిదృక్షతో వృత్తిరీత్యా కంఘాటరుసైంటిస్టుగా కెనడాదేశంలో నివసిస్తున్న శ్రీ ఆచార్యులుగారు నిజంగా "నిష్కారణంగా" అధ్యయనం చేసినారు. శ్రీ ఆచార్యుల వారితో నాకు లేఖామాత్ర పరిచయమే. ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలతోనే వారి హృదయసంస్కారం నా మనస్సుకు హత్తుకొన్నది. ఆ సౌజన్యం మూలంగానే నేనీ నాలుగుమాటలు వ్రాస్తున్నాను. శ్రీ ఆచార్యులవారి పాండిత్యం గొప్పది. నాకు కలిగిన సంస్కృతభాషాపరిచయం "విబుధ జనులవలన విన్నంత" స్వల్పమే. వారిమైత్రీబంధం నా అనర్హతను విస్మరించేట్టు చేసింది.

శ్రీ దేశికుల అనువాదం మృదువైనది. ఋతుసంహార శ్లోకాలను శ్రవణ మనన నిదిధ్యాసనాదులతో స్వాయత్తం చేసికొంటేనే తప్ప ఇటువంటి అనువాదం సాధ్యంకాదు. శ్రీ దేశికులు కొన్ని నూతన చ్ఛందఃప్రయోగాలను చేసినారు. వాటిని వారు ముందే వివరించి నారు. తెనుగుపదజాలంపై శ్రీ దేశికులు మంచి అధికారం సంపాదించినారు. సంస్కృతసమాసగ్రథనం కూడా నిష్ప్రయత్నంగా సాగింది. తెలుగూ, సంస్కృతం బాగా తెలిస్తేనే కాదు, చక్కని పద్య రచన కూడా దానికి తోడుకావాలి. శ్రీ దేశికుల పద్యరచనను పరిశీలిస్తే వారి నైపుణ్యం చోధపడుతుంది.

ఆలోకనము

ఏ సంస్కృత కావ్యాన్నినా అనువదించడం కష్టం. కాళిదాస కావ్యాలను అనువదించడం మరీ క్లిష్టమైన పని. సంస్కృతంలోనే వాటిని చదివి ఆనందించ గలిగినవారు అనువాదాల విషయం పట్టించు కోరు. ఏనుగు లక్ష్మణకవివంటి మహానుభావు డెవడోకాని అరుదుగా కనిపిస్తాడు. ఆయన భర్తృహరి త్రిశతి అనువాదం నిరుపమానమైనది. కాని అనువాదాలు వేకుండా ఉండలేం కూడా. భారతీయ కావ్య సంప్రదాయభూమిక భారతీయభాషలన్నింటికీ సమానం కావడం చేత ఆయా భాషల్లోనికి సంస్కృతాన్ని అనువదించడం కొంచెం సులువు. ఇంగ్లీష్ వంటి పాశ్చాత్యభాషల్లో సంస్కృతశబ్దమార్దవం ఏంచేసినా సాధ్యం కాదు. శ్రీ దేశికులు తెలుగు అనువాదంలో తమ ఆంధ్రకావ్యపరిచితిని గుబాళించినారు:

"తుషారసంఘాతనిపాతశితలాః,
శశాంకభాభిః శిశిరీకృతాః పునః,
విపాణ్ణుతారాగణ జిహ్వాభూషితాః,
జనస్య సేవ్యా నభవంతి రాత్రయః"

"అమలిన తారకా సముదయంబుల సుందర జిహ్మరూప చం
క్రమణము నర్థి నెవ్వరును గానరు, మున్నె ప్రశితలంబులై
హిమమున, నాపయిం బ్రకటేందుకరంబుల నింకఁ జల్లనై
ప్రమదము గూర్చుకున్న శిశిరర్తువు నందలి దీర్ఘరాత్రులన్."

"అమలినతారకాసముదయంబుల" అన్న సమాసంలో ఆంధ్ర కవిత్వ మంగళాచరణం, నన్నయభట్టారక శైలిగాంభీర్యం మనస్సు నాకట్టు కుంటాయి.

మూలంలోని

ఆలోకనము

"ఆదిప్తవహ్నిసద్భుతై ర్మరుతావధూతైః,
సర్వత్ర కింశుకవనైః కుసుమావనమైః,
సద్యో వసంతసమయే హి సమాచితేయం,
రక్తాంశుకా నవవధూరివ భాతి భూమిః"

(మోదుగులు పూచి నిప్పుకణికల్లా ఉన్నాయి. ఆపూలే ఎఱ్ఱని చీర
లాగా ఉండగా, భూదేవి నవవధువులాగా వెలుగుతున్నది) అనే శ్లో
కానికి శ్రీ దేశికుల అనువాదం:

"కొఱవులఁ బోలె నెఱ్ఱనగు కోమలపుష్పముల న్నతంబువై,
కఱువలిచేత మందముగఁ గంపిలు కింశుకవృక్షరాజిచేఁ
బరఁగుచు భూమి యామనిని భాసిలుఁగాదె, నవారుణాంశుకా
వరణము బూని వ్రీడమెయి వచ్చెడు పెండిలికూతురుంబలెన్."

"వ్రీడమెయి వచ్చెడు పెండిలికూతురుంబలెన్" అని కూర్చుట
అందంగా ఉన్నది. మూలంలోని శ్లోకం చమత్కారంగా వేకుంటే
ఈక్రింది అనువాదంలో దానికో క్రొత్తమలుపును తెచ్చినారు:

"తనూని పాండూని సమంధరాణి,
ముహూర్ముహూర్ద్ధంభణతత్పరాణి,
అఙ్గాన్యనఙ్గః ప్రమదాజనస్య,
కరోతి లావణ్యససంభ్రమాణి"

"తనుతన్, బాండురతన్, జ్ఞం
భణతత్పరతన్, మనోజమదజాలసతన్,
ఘనలావణ్యవిజ్ఞంభణఁ
గని భోగ్యములయ్యె నేడు కాంతలతనువున్."

ఆలోచనము

అనే అనువాదం దీనికి రమణీయంగా సాగింది. శ్రీ దేశికుల అనువాద గాంధీర్యానికి ఈక్రింది శ్లోకానువాదాన్ని పరిశీలించ వచ్చును.

"ప్రభిన్నవైడూర్యనిభై స్పృణాంకురైః,
సమాచితా ప్రోత్థితకందళీదళైః,
విభాతి శుక్లేతరరత్నభూషితా,
వరాజ్జనేవ షితి రిన్ద్రగోపకైః."

దీనికి అనువాదపద్యం:

"అల వైడూర్యపు జూర్లకాంతులకుఁ దుల్యంబైన ఘాసాంకురం
బులచేఁ, ప్రోత్థితకందళీదళముచేఁ, చొల్పారు నారుద్రపు
ర్వులచే నావృతమైన ధాత్రి యలరారుం గౌరవర్ణేతర్
జ్వల రత్నాభరణాంచితాంగియగు యోషారత్నముంచోలుచున్."

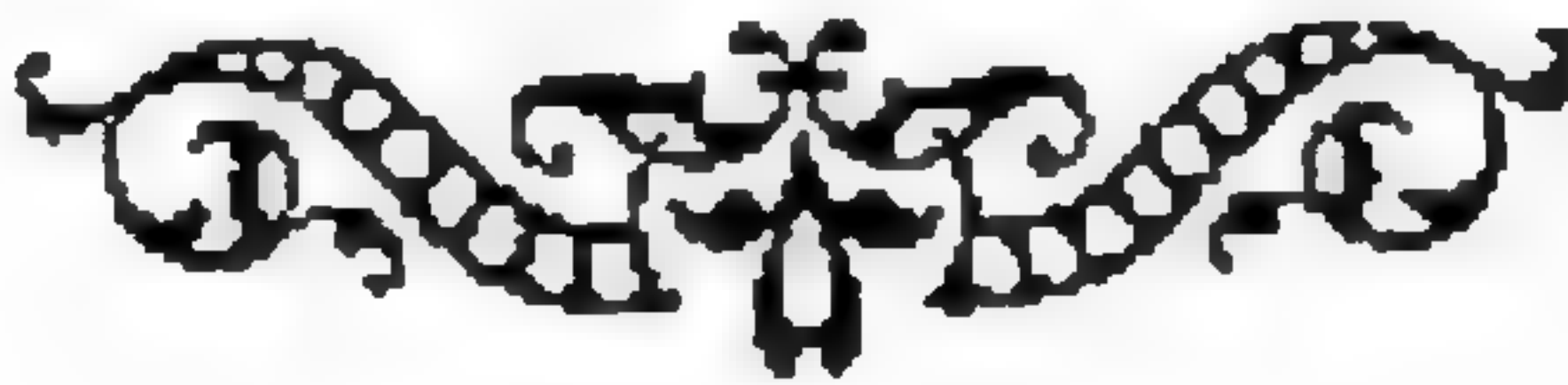
ఈవిధంగా ఎన్నో పద్యాల నుదహరించవచ్చు. గ్రంథాన్ని చదివే రసికులకు శ్రీదేశికుల అనువాదసౌందర్యం హృదయావర్జకంగా ఉంటుందనడంలో సందేహంలేదు. ఏదో దిక్కుచిగా, స్వీయచాపల్య ప్రదర్శకంగా ఈ నాలుగు మాటలను వ్రాసినాను. నిర్దేతుకంగా నాకీ గౌరవాన్ని ఆపాదించిన శ్రీ దేశికులకు కృతజ్ఞుణ్ణి.

శ్రీలక్ష్మణమూర్తి

కాకతీయ విశ్వవిద్యాలయము.

వరంగలు

28-2-1990

ప్రస్తావన

ఇది నా మూడవకావ్యము. నా యితరకావ్యములు హను మప్పనాయకుడు, అశ్రుమాల యనునవి. సంవత్సరము క్రిందట నేను మాసమీపనగరమైన విన్నిపెగులో కొంద టౌత్సాహికులకు ప్రాథమికసంస్కృతబోధనము చేయఁ గడంగితిని. ఇది కొనసాగ లేదు కాని కొనసాగినంత మేఱకు కాళిదాసు ఋతుసంహారములోని కొన్ని శ్లోకములను విద్యార్థులకు వివరించితిని. ఈరూపమున నాకుఋతుసంహారముపై ప్రత్యేకాభిమాన మేర్పడి, దానిని తెలుఁగులోనికి పరివర్తింపవలెనను కుతూహలము రేకెత్తెను. ఆ తర్వాత కొన్నిరోజులకే అనువాద మారంభించి 4 నెలలలో పూర్తిచేసితిని. నేను పూర్తిచేసిన తర్వాత ఋతుసంహారమున కిదివఱకే ఆంధ్రానువాదము లున్నట్లు తెలియ వచ్చెను. కాని అవియేవియు నాకు కెనడాదేశములో ఉపలభ్యములు కాలేదు. అందుచేత నేను వాటిని చూడలేదు. వాటికంటె నా యనువాదము న్యూనముగా నున్నదో అతిశయముగా నున్నదో నాకుఁ దెలియదు. ఈ నిర్ణయమును పాఠకవిమర్శకులకే నేను వదిలివేయు చున్నాను.

నేను రెండు ఋతుసంహారప్రతులను మూలముగా గైకొంటిని. ఒకటి వావిళ్లవారు తెలుఁగువ్యాఖ్యానముతో బ్రచురించినది. రెండవది మోతీలాల్ బనార్సీదాస్వారు నాగరలిపిలో బరోడా పండితులు శ్రీమాన్ వేంకటాచార్యులవారి టీకతో ప్రచురించినది. ఇది శ్రీ పి.వి. కాలేపండిత పరిష్కృతము. వావిళ్లవారి ప్రతికంటె ఈప్రతి ప్రశస్తముగా నున్నది. పాఠబేధములున్న సందర్భములలో నీ రెండవ ప్రతిలోనే హితమగు పాఠములు సూచితమైనవి. వానినే చాల సందర్భములలో నేను గ్రహించితిని.

ప్రస్తావన

అనువాదవిషయములో మహాకవి శ్రీనాథదర్శిత భావానువాదపద్ధతినే నే నవలంబించితిని. నన్నయాదుల కథానువాదపద్ధతికంటె, ఆధునికుల ప్రతిపదానువాదపద్ధతికంటె భావానువాదపద్ధతియే కావ్యానువాదముల కుపాదేయమైనదని నా యభిప్రాయము.

మూలఋతుసంహారములో ననేకపదబంధములు, భావములు పలుమార్లు పునరుక్తములైనవి. బాల్యకావ్యమగుటచే కాళిదాసిట్టి పునరుక్తిదోషముల కోర్చియుండవచ్చునని విమర్శకుల యూహ. కాని అనువాదములో నేను పదబంధపునరుక్తిని సాంతముగానే పరిహరించితిని. అనువాదకావ్య మగుటచే భావముల పునరుక్తిని నివారింపజేసెతిని.

ఈకావ్యములో భావానుగుణముగ నే ననేకవృత్తములను వాడియున్నాను. సుప్రసిద్ధములైన గీత సీస కందోత్పల చంపక తరల మత్తేభ శార్దూల మత్తకోకిల వృత్తములనేకాక స్వకల్పితమైన నయాగరా, వనప్రియ, పరభృతవృత్తములనుకూడ వాడియున్నాను. ఇందు నయాగరావృత్తమును నేనిదివఱకే హనుమప్ప నాయకకావ్యములో విస్తృతముగా వాడియున్నాను. ఇది మసజస రర గణములతోఁ గూడి, 12వ అక్షరము యతిగా గల్గిన వృత్తము. గతిలో నిది శార్దూలమువలె నుండును. ఇక వనప్రియ, పరభృత వృత్తముల గతి మత్తకోకిలవలె నుండును. మాత్రాచ్ఛందోరీత్యా వనప్రియ, పరభృత, తరల, మత్తకోకిల వృత్తములు మిశ్రగతిలో నడచు తుల్యచ్ఛందములు. కాని అక్షరగణరీత్యా మత్తకోకిల 18వ ధృతిచ్ఛందస్సనందును, వనప్రియతరలములు 19వ అతిధృతిచ్ఛందస్సనందును, పరభృతము 20వ కృతిచ్ఛందస్సనందును జనించినవి. యథార్థస్థితిలో వనప్రియవృత్త మంత క్రొత్తేమికాదు. పొత్తపి వేంకటరమణకవికృతమైన లక్షణశిరోమణిలో చిరుదాంక

ప్రస్తావన

మను అర్థసమవృత్త ముదాహృతమైనది. ఇందులోని ప్రథమ తృతీయపాదములు వనప్రియవృత్త పాదములే.

ఇక నీకావ్యమును సమీక్షించి వ్రాతప్రతిలోని దోషముల నెత్తి చూపినవారికి నాకృతజ్ఞతలు తెల్పుకొందును. వీరిలో ముఖ్యులు శ్రీమాన్ టి. వేంకటాచార్యులుగారు (సంస్కృతాచార్యులు, టొరంట్లో విశ్వవిద్యాలయము, కెనడా), శ్రీమాన్ వి. కృష్ణమాచార్యులుగారు (ఆంగ్లాచార్యులు, కార్లటన్ విశ్వవిద్యాలయము, కెనడా), శ్రీలక్ష్మణమూర్తిగారు (ఆంగ్లాచార్యులు, కాకతీయవిశ్వవిద్యాలయము, వరంగలు), పండిత శ్రీమాన్ రఘునాథాచార్యులుగారు (వరంగలు), శ్రీ రామకృష్ణరాయణంగారు (వరంగలు), శ్రీ పుల్లెల శ్రీరామచంద్రుడుగారు (సంస్కృతాచార్యులు, ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయము, హైదరాబాదు). వీరందరికి నా హృదయ పూర్వక నమోంజలులు.

వనపర్తినగరములో తల్లివలె నొద్దనుంచుకొని, ఉన్నతపాఠశాలాంతము విద్య గరపించిన సాధ్వి, కీర్తిశేషురాలగు మా మేనత్త పునహారంగమ్మగారికి నీకావ్యమును నిరంతరస్మారకచిహ్నముగా నంకితము చేయుచున్నాను.

పినవా,

మానిటోబా, కెనడా

నవంబరు, 1989.

ఇట్లు

బుధజనవిధేయుడు

తిరుమల కృష్ణదేశికాచార్యులు

*****
*****
*****

న మ ర్పణ

తే.గీ. అమరధునిలోని తమ్ముల యంద మరయు
కమల ముఖమును మేలగు కమల మనుచు
మూఁగు తేఱుల వారిండు మోక్షదుండు
కామితమ్ము లొసఁగుత లోకమ్ములకును.

పరభృతము. ప్రజలనొల్కలె వ్రాతపల్కలు, ప్రణవనాదమె నాదమై,
అజనియంకమె భద్రపీఠము, యతులచిత్తమె గేహమై,
వృజినబుద్ధులె బద్ధశత్రులు, విశదహంసమె తేజియై,
సుజనవృత్తులె వృత్తులై తగు సుదతి భారతిఁ గొల్చెదన్.

సీ. అబ్జతారాంకితంబగు జ్యోతిషం చిందు
హారమై యెవతె కింపారుచుండు
సంగీతసాహిత్యసారంబె కర్ణికా
యుగళమై యేకాంత కొనరుచుండు
మాత్రాక్షరాత్మకమంజువృత్తంబు లే
యింతికిం గాజులై యెసఁగుచుండు
బహువిధాలంకారపాకరీతులె రంగు
టలరులై యేదేవి కలరుచుండు

తే.గీ. అట్టి యాగమత్రయవళి, నబ్జభవుని
రాణి, వాణి, బుస్తకపాణి, బ్రస్తుతింతు,
నాదు జిహ్వగ్రమున సదా నాట్యమాడి
మధురకవితలఁ బల్కింపు మనుచుఁ గోరి.

తే.గీ. అనుచు నిష్టదైవంబుల కంజలించి,
అంకనముసేతు మాదు మేనత్త నిషుడు
ఎవతె కీ కావ్యరత్నంబు నిచ్చికొందు,
నా భవంబుఁ గృతార్థ మొనర్చికొందు.

సమర్పణ

కం. అల గద్వాలపురంబున
నలరెఁ చెట్లూరి వేంకటార్యుం డనఘుం
డలఘుతరాగమశాస్త్రక
మలవనవిహారణచణుండు మహిమాన్వితుడై.

కం. కాశికగోత్రోద్భవుడై
వాసింగాంచె నతఁడెంతౌ పండితసభలన్
నైశవిహాయసవీధిన్
భాసురుడై పాత్రుడైన వలివెల్లువలెన్.

తే.గీ. అతని కొదవిరి మువ్వరు సుతులు, హితులు;
అందు రాఘవాచార్యుండు ముందుఁ గలిగె,
పిదప శ్రీనివాసాచార్యుఁ డొదవియుండె,
తుదకు నారాయణాచార్యుఁ డుదయమొందె.

తే.గీ.. తర్కవేదాంతములయందుఁ దనకుఁదానె,
భవ్యసాహిత్యపాండితిం బదులువేదు,
వ్యాకరణవైష్ణవంబుల వాదువేదు,
నాఁగ నొప్పెను నారాయణాఖ్యుఁ డిలను.

తే.గీ. పగటిదివిటీలు వెలుగంగఁ, బంట్లు బాడ,
శిబిరయందు నూరేగించెఁ జెలువుమీర,
సురపురాస్థాననాథుఁడా సూరి పాండి
తికి విముగ్ధుడై, వినతుడై సకులతోడ.

తే.గీ. పూని వనపర్తిగద్వాలభూమిపతులు
సత్కృతునిజేసి రాతని సంతసమున,
అర్చనీయులు పండితు లఖిలజగతి,
సకలలోకార్చితుండైన సవిత పగిది.

కం. వేదంబుల, బుధపరిష
ద్వాదంబుల, సంస్కృతాంధ్రభాషలయందుం
దాదగె బుధుడై, యాతని
సోదరుడౌ శ్రీనివాససూరి ధరిత్రిన్.

తే.గీ. అతఁడు దత్తుఁడయ్యె హరితసాన్వయుండు,
కొండనాగులగ్రామాన నుండువాఁడు
నైన పాపయాచార్లకు సూనుఁడగుచు,
దాన వీడె నాతఁడు గద్వాలపురము.

తే.గీ. అతఁడు వేంకటలక్ష్మమ్మ యనెడు సాధ్వీఁ
బరిణయంచాడి శ్రీకాంతు కరుణచేత
ముందుగాఁబొందె నొకసుత న్ముదముమీర,
పైని మువ్వరు పుత్తులం బడిసి వెలసె.

తే.గీ. పరఁగు శ్రీరంగనాథుని విరులమాల
చంద మందమైయున్న జ్యేష్ఠాత్మజాత
కాతఁ డొసఁగెను రంగనాయకియనం బ
రంగు భవ్యనామంబు సంరంభ మెసఁగ.

తే.గీ. పుత్తులందుఁ బాపాచార్లు బుట్టె మొదట,
పైని వేంకటనాథుండు ప్రభవమొందె,
పిదప రామతాతాచార్యుఁ డుదయమొందె,
అతఁడె మజ్జనకుండు, విఖ్యాతయశుఁడు.

తే.గీ. అట్లు మత్పితృసోదరి యగుట కతన
నాకు మేనత్తయౌ రంగనాయకమ్మ,
ప్రథితగుణముల కాయమ పట్టుఁగొమ్మ,
పూర్ణకారుణ్యమున కామె పూతరెమ్మ.

సమర్పణ

- కం. పునహావంశశశాంకుఁడు,
వనపర్తినివాసి, తర్కపండితవరుఁడై
తనరెడు నరసింహార్యుఁడు
మనమలరఁగఁ బెండ్లియాడె మామేనత్తన్.
- తే.గీ. కాని నిస్సంతువై కొంతకాలమునకు
మరణమొందె నాతఁడు విధికరుణ తేమి,
అత్తయొక్కతె వనపర్తియందుఁ జిక్కె,
విధుని బాసిన తారకావిధము దోష.
- కం. విదపం గొన్నేండ్లకు నను,
మదగ్రజని, మద్భగినిని, మాతయొ నాగఁ
ముదమారఁగ నాయమ నిజ
సదనంబున నిడుకొని మముఁ జదువఁగఁజేసెన్.
- తే.గీ. ప్రైమరీస్కూలు మొదలుగాఁ బదవకక్ష్య
వఱకు నన్నామె చదివించెఁ గరుణతోడ,
ఆమె యౌదార్యమున కిల హద్దులేవి?
ఆకసంబున కరయంగ నంచులేవి?
- తే.గీ. ఆమె పెట్టిన భిక్షయే యగును సుమ్ము
నాదు సత్ప్రవర్తన, నాదు జ్ఞానమెల్ల,
ఆమె వెలిగించె నారనియట్టి జ్యోతి
సంతమసపూర్ణమౌ నాదు స్వాంతమందు.
- ఉ. చిన్నటినాఁటినుం డిటులు చిక్కనిప్రేముడిఁ జేరఁదీసి, తా
నున్నతపాతశాలవఱ కొప్పెడు విద్యఁ గఱంపఁజేసి, నా
యున్నతి కిక్కయైన కరుణోల్లసితాకృతి మేనయత్తకున్
సన్నతశీలకున్నిరతసంస్కృతిచిహ్నముఁ గూర్చువాఁడనై.

తే.గీ. సంస్కృతంబును గాఢాసక్తమైన
త్రావ్యమగు ఋతుసంహారకావ్య మేను
తెల్లనంగూర్చి యామె కాదృతి దలిర్ప
నంకితమొనర్చి స్మరియింతు నాత్మలోన.

తే.గీ. అమ్మ! రంగమ్మ! కొనుమమ్మ యాదరమున!
భవ్యగీర్వాణభాషాదివ ప్రవర్తి
తఋతుసంహారపారిజాతమ్ముఁ దెచ్చి
నీదుముంగిట నిల్పితి నేఁడు వేడ్క!

కం. రంగమ్మాఖ్యకుఁ, బునహా
వంగడమునకున్ స్పృషయయి వఱవిన సతికిఁ,
శృంగారమూర్తికిని, శ్రీ
రంగేశ్వరభజనతత్పరానఘమతికిఁ.

కం. కరుణాంచితకుఁ, నిస్తుల
తరవైష్ణవధర్మవర్తితహృదంచితకుఁ,
వరవనపర్తిసురీశ్వర
కరుణాలబ్ధాగ్రహారకమలాంచితకుఁ.

కం. శాంతస్వరూపిణికిని, ని
తాంతసుకృతరూపిణికిని, ధర్మాకృతికిఁ,
స్వాంతామలతాఖనికిని,
సంతోషప్రదమధురవచఃకళానిధికిఁ.

కం. స్థారకచిహ్నముగాఁగ న
పారంబగుభక్తి నేను బలకెడు ఋతుసం
హారంబున కగు నీగతి
ప్రారంభము భారతీకృపాభోగముచేన్.

Blank Page

గ్రీష్మర్తుమ

శ్లో. ప్రచండసూర్యః స్పృహణీయచంద్రమాః
సదావగాహక్షమవారిసంచయః,
దినాంతరమ్యోఽభ్యుపశాంతమన్నథో
నిదాఘకాలోఽయముపాగతః ప్రియే.

మ. హరిదశ్వుండు ప్రచండుడయ్యె, విధుడత్యంతేప్పితుండై తగెన్,
నిరతంబున్ సుఖగాహనక్షమమువై నిరంబు లింపారె, శం
బరవైరిప్రసభం చొకింత సడలెన్, భవ్యంబువై సంధ్యలుం
బరగెం, బర్వ నిదాఘకాల మిలలోఁ బద్మాక్ష వీక్షించితే!

శ్లో. నిశాశ్శశాంకక్షతనీలరాజయః
క్వచిద్విచిత్రం జలయంత్రమందిరం,
మణిప్రకారాః సరసం చ చందనం
శుచౌ ప్రియే యాంతి జనస్య సేవ్యతామ్.

ఉ. సంతమసాపహంబులయి, చల్లనివై తగు సాంద్రచంద్రికన్
వింతగు నీటియంత్రముల వెల్వడు చిందులఁ జల్లనైన వే
శ్మాంతరమున్, సురత్పనిచయంబులు, చందనపంకమున్, తప
స్సొంతజనాళికిం దగు సుసౌఖ్యకరంబులునొచు నిత్తరిన్.

గ్రీష్మర్తుషు

- శ్లో. సువాసితం హర్ష్యతలం మనోహరం
ప్రియాముఖోచ్ఛ్వాసవికంపితం మధు,
సుతంత్రగీతం మదనస్య దీపనం
శుచౌ నిశితేఽనుభవంతి కామినః.
- చ. అతులసుగంధిశితలసుహర్ష్యతలంబులు, ప్రేయసీముఖో
దితమృదువాతధూతమగు తీయనిమద్యము, చారువల్లక్కి
రతిహితనిస్వనానుకృతరమ్యగళారవముల్, నిశితఘృ
దతుల నిదాఘమందుఁ బ్రమదంబును గూర్చును కామికోటికి.
- శ్లో. నితంబచింతై స్సుదుకూలమేఖలైః
స్తనైః సహారాభరణైః సచందనైః,
శిరోరుహైః స్నానకషాయవాసితైః
స్త్రీయో నిదాఘం శమయంతి కామినామ్.
- చ. పలుచని పట్టుపావడలు, బంగరుపేటలు గల్లు శ్రోణులు
మలయజపంకలేపములు, మౌక్తికహారము లొప్పు చన్నులు
నలుగు లలంది తానము లొనర్ప సువాసితమైన కేశముల్
చలువలు గూర్చఁ గామినుల సంగతిఁ బాతురు వెట్టఁ గాముకుల్.
- శ్లో. నితాంతలాఙ్ఘరసరాగరంజితై
ర్హితంబినీనాం చరణైః సనూపురైః,
పదేపదే హంసరుతానుకారిభి
ర్జనస్య చిత్తం క్రియతే సమన్మథమ్.
- తే.గీ. పదపదంబున హంసల నదములూను
హంసకంబుల నందమై, యావరసము
చేత నరుణంబువైయున్న స్త్రీలపదము
లతనుసందిపన మొనర్చు నభికతతికి.

గ్రీష్మర్తుమ

శ్లో. పయోధరా శ్చందనపంకచర్చితా
స్తుషారగౌరార్చితహారశేఖరాః,
నితంబదేశాశ్చ సహేమమేఖలాః
ప్రకుర్వతే కస్య మనో న సోత్సుకమ్.

తే.గీ. అతులహిమగౌరహారాంచితాగ్రములును,
చందనవిలిప్తములునైన చన్నుగవలు,
స్వర్ణకాంచీయుతనితంబచక్రములును,
సంతసముగూర్ప వెవ్వాని స్వాంతమునకు?

శ్లో. సముద్గత స్వేదచితాంగసంధయో
విముచ్య వాసాంసి గురూణి సాంప్రతం,
స్తనేషు తన్వంశుక మున్నతస్తనాః
నివేశయంతి ప్రమదా స్సయౌవనాః.

తే.గీ. అంగసంధులఁ జెమటనీ రలముకొనఁగఁ
దాళఁజాలక గుర్వంశుకాళిఁ జార్చి,
అతులతన్వంశుకంబుల నడ్డగింతు
చొచ్చుకొనివచ్చు చన్నులన్ సుదతు విషుడు.

శ్లో. సచందనాంబువ్యజనోద్భవానితైః
సహారయష్టిస్తనమండలార్పణైః,
సవల్లకీకాకలిగీతనిస్వనై
ర్విదోధ్యతే సుప్త ఇవాద్య మన్తభిః.

ఉ. చందనవారిసిక్తమగు చల్లసురంటులఁ బుట్టు వాతముల్,
సుందరతారహారముల శోభిలు గుబ్బల కౌగిలింతలున్,
మందవిపంచికారవసమన్వితమంజులగీతమాలికల్,
డెందములందు మేల్కొలుపు డిగ్గున మారుని సుప్తునింబలెన్.

గ్రీష్మర్తువు

శ్లో. సితేషు హరేర్మృషు నిశాసు యోషితాం
సుఖప్రసుప్తాని ముఖాని చంద్రమాః,
విలోక్య నూనం భృశముత్సుకశ్చిరం
నిశాక్షయే యాతి స్రాయేవ పాండుతామ్.

తే.గీ. హరర్మృతలముల సుఖనిద్ర నందియున్న
స్త్రీల ముఖముల సోత్కంఠఁ జాలతడవు
కాంచు హిమరోచి లజ్జాప్తి కతనఁగాదె
పాలిపోవును ప్రత్యుషఃకాలమందు.

శ్లో. అసహ్యావాతోద్ధతరేణుమండలా
ప్రచండసూర్యాతపతాపితా మహీ,
న శక్యతే ద్రష్టుమపి ప్రవాసిభిః
ప్రియావియోగానలదగ్ధమానసైః.

తే.గీ. తాళఁజాలని వాతోత్థధూళివలన
అధికతపనోష్ణపరితప్త మగుటవలన
సరణి చూచుటకైన నశక్యమయ్యె
బాధవిరహాగ్నిపరిదగ్ధపాంథతతికి.

శ్లో. మృగాః ప్రచండాతపతాపితా భృశం
తృషా మహత్యా పరిశుష్కతాలవః,
వనాంతరే తోయమితి ప్రధావితా
నిరీక్ష్య భిన్నాంజనసన్నిభం నభః.

చ. ఘనతపనోష్ణతాపమున గాసిలి చిట్టుగ జంతుజాలముల్
ఘనతృషచేత శుష్కమయి కాకుదముల్ వెతఁచెట్ట నూర్పుచున్
వనమునఁ జార్జితాంజనముభంగిఁ బ్రభాసితమైన నాకమున్
వనచయమంచు భ్రాంతిఁగొని పర్విడె నా దెసకేసి త్రావఁగన్.

గ్రీష్మర్తువు

శ్లో. సవిభ్రమైః సస్మితజిహ్వావీడితై
ర్విలాసవతోఽ మనసి ప్రవాసినాం,
అనంగసందిపనమాశు కుర్వతే
యథా ప్రదోషాః శశిచారుభూషణాః.

తే.గీ. విభ్రమాన్వితంబులు, స్మితవిలసితములు,
వక్త్రములునైన చూపుల న్వనిత విపుడు
చంద్రరుచిభాసురప్రదోషంబు పగిది
నధ్వగుల కాశువుగఁ గూర్తు రతనుడిప్తి.

శ్లో. రవేర్మయాభైరభితాపితో భృశం
విదహ్యామానః పథి తప్తపాంసుభిః,
అవాఙ్ముఖో జిహ్వాగతిశ్శ్విసః ముహూః
ఫణి మయూరస్య తతే నిషీదతి.

చ. ఖరకరతీక్షణతాపమున గాలఁగ మేనులు, పాటుచుఁ ఫణుల్
సరణుల నుష్ణపాంసువుల సంగతి నింకను గాలి, యూర్పుచు
న్మఱిమఱి, వక్త్రమౌనడలు, నమ్రములౌ వదనంబు తేర్పడన్,
సరగున నెమ్మిపించియపుఁజాయల దూరుచు విశ్రమించెడిన్.

శ్లో. తృషా మహత్యా హతవిక్రమోద్యమః
శ్వసన్ముహూర్ధ్వారవిదారితాననః,
న హంత్యదూరేఽపి గజా మృగేశ్వరో
విలోలజిహ్వాశ్చలితాగ్ర కేసరః.

చ. తౌఱఁగుచు విక్రమోద్యమముఁ దోరపుదప్పికచేత సింహము
ల్మఱిమఱి యూర్పుచుఁ ముఖములఁ వివృతంచొనరించి నొల్కలం
దరమిడి వెల్కిఁదట్టుచు, విదల్పుచు జాలును డస్సి చెంతనే
కరులు జరించుచుండినను ఘాతమొనర్పఁగఁ దోవొకింతయుఁ.

గ్రీష్మర్తువు

శ్లో. విశుష్కకంఠాహృతశికరాంభసః
గభస్తిభిర్భానుమతోఽనుతాపితాః,
ప్రవృద్ధతృష్ణోపహతా జలార్థినో
న దంతినః కేసరిణోఽపి చిభ్యతి.

తే.గీ. బాధశుష్కకంఠాహృతాంభసస్సృతంబు
లుగ్రతపనాంశుసంతప్తవిగ్రహంబు
లైన దంతు లత్యంతజలార్థు లగుచు,
హరులనేనియు వెఱవక తిరుగుచుండె.

శ్లో. హుతాగ్నికలైః సస్సవితుర్గభస్తిభిః
కలాపినః క్లాంతశరీరచేతసః,
న భోగినం ఘ్నంతి సమీపవర్తినం
కలాపచక్రేషు నివేశితాననమ్.

తే.గీ. ప్రచురమౌ హుతాగ్నినిభరవ్యంశుతతులః
క్లాంతచేతస్తనులయి కలాపు విపుడు
చెంతఁజేరి బర్హములందు శిరములుంచు
నురగులనుగూడఁ జంపక యూరకుండు.

శ్లో. సభద్రముస్తం పరిశుష్కకర్దమం
సరః ఖనన్నాయతపోతృమండలైః,
రవేర్మయాభై రభితాపితో భృశం
వరాహాయూథో విశతీవ భూతలమ్.

ఉ. ఎండిన కర్దమంబుగల యేఱులయందున భద్రముస్తలం
దండిగఁ గోరి ముట్టియలఁ ద్రవ్వెడు క్రోడకులంబు లొప్పెడిన్
చండకరోష్ణతీవ్రతను సైపఁగవేక రసాతలంబుఁ జే
రండిగనెంచి భూమిఁ గుహరంబులఁ ద్రవ్వచునుండెనో యనన్.

గ్రీష్మర్తువు

శ్లో. వివస్వతా పీష్ణతరాంశుమాలినా
సపంకతోయాతస్సరసోఽభితాపితః,
ఉత్క్లుప్తత్య భేక స్తృషితస్య చోగినః
ఫణాతపత్రస్య తవే నిషీదతి.

తే.గీ. మండుబెండచే దేహాంబు తెండిపోవ,
నెండుపడియల బురదలోనుండి యెగిరి,
అధికత్పషచేత డస్సిన యహులయొక్క
పడగనీడలఁ గూర్చుండుఁ బ్లవము విపుడు.

శ్లో. సముద్భృతాశేషమృణాలజాలకం
విపన్నమీనం ద్రుతభీతసారసం,
పరస్పరోత్పిడనసంహతైర్గజైః
కృతం సరః సాంద్రవిమర్దకర్దమమ్.

చ. కొలఁకులలోన గుంపులుగఁ గూడి పరస్పరఘర్షణంబుచే
గలఁగు గజాళి త్రొక్కిడులగాసికిఁ దాళక త్రెళ్లె మీనమువ్,
కలఁగుచుఁ బాటె బెగ్గురులు, కర్దమ మెల్లెడఁ జిమ్మెఁ బెల్లుగన్,
లలితమృణాలజాలములు లక్షలకొల్పిగఁ దున్నవైపడె.

శ్లో. రవిప్రభోద్భిన్నశిరోమణిప్రభో
విలోలజిహ్వాద్వయవీధమారుతః,
దవాగ్నిసూర్యాతపతాపితః ఫణీ
న హంతి మండూకకులం తృషాకులః.

మ. రవితేజంబున బ్రజ్వరిల్లుచు శిరోరత్నంబు లింపారఁగం
బ్రవిలోలద్రసనాద్వయంబుల సమీరాస్వాదముం జేయుచుం
దవశుష్కార్యమతాపముల్ తనువులం దగ్ధంచొనర్పంగఁ బెం
పువహింపం దృష, డస్సి పాము లడఁపంచోకుండె భేకంబులన్.

గ్రీష్మర్తుమ

- శ్లో. సఫేనలాలావృతవక్త్రస్సంపుటం
వినిస్సృతాలోహితజిహ్వామున్నుఖం,
తృషాకులం నిస్సృతమద్రిగహ్వరా-
దవేక్షమాణం మహిషీకులం జలమ్.
- తే.గి. ఫేనసంయుతలాలావృతాననంబు
తెత్తి యెఱ్ఱనాల్కల వెలికొత్తి గహ్వా
రంబుల వెడలి, మహిషంబు లంబువులను
నెమకసాగె నధికతృషాన్వితము లగుచు.
- శ్లో. పటుతరదవదాహోచ్ఛష్కసస్యప్రరోహః
పరుషపవనవేగోత్థిప్తసంశుష్కపర్ణాః,
దినకరపరితాపక్షీణతోయాస్సమన్తా
ద్విదధతి భయముచ్చైర్వీక్ష్యమాణా వనాన్తాః.
- ఉ. ఎండెను పైరుమొల్కలు సమేధితతీవ్రవనాగ్నితప్తమై,
మెండగు గాలిసుళ్లఁబడి మింటికివేచెను శుష్కపర్ణముల్,
చండకరాభితప్తమయి శంబర మెల్లెడ నెండె, నిట్లు వే
కొండలకోనలం గనినఁ గోనలు కొందలపాటుఁ గూర్చెడిన్.
- శ్లో. శ్వసితి విహగవర్గః శిర్ణపర్ణద్రుమస్థః
కపికులముపయాతి క్లాంతమద్రేర్పికుంజం,
భ్రమతి గవయయాథః సర్వత స్తోయమిచ్ఛన్
శరభకులమజిహ్వాం ప్రోద్ధరత్యంబు కూపాత్.
- ఉ. రాలిన పర్ణముల్గలుగు వ్రూఁకుల నుండి ఖగంబు లూర్చెడిన్,
తూలుచు వెట్టచేఁ గపులు దూర్ణముగాఁ బొదరిండ్లు దూరెడిన్,
చాలఁ దృషార్తిచే గవయసంఘము తెల్లెడ నీరుఁ జూచెడిన్,
వ్రాలుచు నేరుగా శరభవారము బావుల వారిఁ గ్రోవెడిన్.

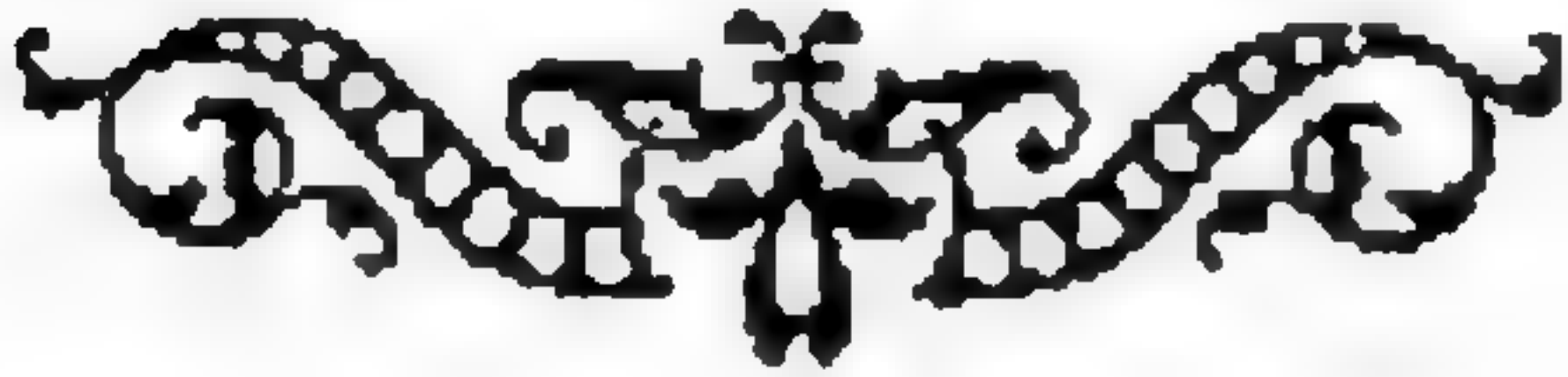
గ్రీష్మర్తుషు

- శ్లో. వికచనవకుసుంభస్వచ్ఛసిందూరభాసా
ప్రబలపవనవేగోద్భూతవేగేన తూర్ణం,
తటవిటపిలతాగ్రానింగనవ్యాకులేన
దిశిదిశి పరిదగ్ధా భూమయః పావకేన.
- ఉ. మేలగు సిందూరంబు, జిగిమీరు ప్రపుల్లకుసుంభవిద్యుతిం
దోలుచుఁ గాననాగ్ని రయపూర్ణమరుత్పరిపుష్టసంభ్రమ
జ్వాలల నేపుమీరి, తటసంస్థితసాలలతాగ్రసంతతిం
బాళిఁ గవుంగిలించుచు నవారితుఁడై దహించె దిక్కులన్.
- శ్లో. జ్వలతి పవనవృద్ధః పర్వతానాం దరిషు
స్ఫుటతి పటునినాదైః శుష్కవంశస్థరీషు,
ప్రసరతి తృణమధ్యే లబ్ధవృద్ధిః క్షణేన
గ్లపయతి మృగవర్గం ప్రాంతలగ్నో దవాగ్నిః.
- చ. చిటచిటమండు లోయలను స్నేహితుఁడౌ వడగాలి పెంపునన్
పటపట శుష్కవంశముల బ్రద్దలుగొట్టి గ్రసించు గ్రక్కునన్
పటుతరమైన వేగమున భగ్గునఁ దోచును గ్రాసమందునన్
కటకటవెట్టు తేల్లగమఁ గాననవహ్ని యుపాంతవర్తియై.
- శ్లో. బహుతర ఇవ జాతః శాల్మలీనాం వనేషు
స్ఫురతి కనకగారః కోటరేషు ద్రుమాణాం,
పరిణతదళశాఖానుత్పతః ప్రాంశువృక్షాః
భ్రమతి పవనధూతః సర్వతోఽగ్నిర్వనాంతే.
- ఉ. బూరుగు మ్రాఁకులందుఁ గడుబొంపు వహించుచు నుదృఢించి, పు
ధ్వీరుహకోటరంబులఁ బ్రదీప్తిలి హాటకగౌరకాంతులన్,
జేరఁగఁ బండుటాకులను జెన్నగు నున్నతవృక్షశాఖలం
బారుచుఁ బైకిపైకి, వనవహ్ని చెలంగె మరుద్విధూతుఁడై.

గ్రీష్మర్తుమ

- శ్లో. గజగవయమృగేంద్రా వహ్నిసంతప్తదేహః
సుహృద ఇవ సమేతా ద్వంద్వభావం విహాయ,
హుతవహపరిభేదాదాశు నిర్గత్య కషా
ద్విపులపువినదేశాం నిమ్మగాం సంవిశంతి.
- ఉ. తీవ్రవనాగ్నితప్తనిజదేహములై మహిషేభసింహముల్
తీవ్రనిసర్గవైరము మదిం దలపోయక, వహ్నిదగ్ధక
క్షవ్రజముం ద్వరం దొఱగి, శైవలినీపరిశితసైకతో
రీవ్రజనంబున న్మొలగె, భేదము లేదునుగా విపత్తులోఁ!
- శ్లో. కమలవనచితాంబుః పాటలామోదరమ్యః
సుఖసలిలనిషేకః సేవ్యచంద్రాంశుహారః,
వ్రజతు తవ నిదాఘః కామినీధి స్సమేతో
నిశి సులలితగీతే హర్ష్యపుష్టే సుఖేన.
- చ. వనజవనాంచితాంబువులు, పాటలపుష్పసుగంధివాతముల్,
వనవినిగాహముల్, వనజవైరిమరిచులు, తారహారముల్,
ఘనసుఖదంబులై తనర, కాంతలఁగూడి మనోజ్ఞగానపూ
ర్ణనిశల హర్ష్యపుష్టముల రంజిలుఁడి ముదగాహితాత్ములై.

వర్ణర్చువు

శ్లో. సశికరాంధోధరమత్తకుంజర
స్తటిత్పతాకోఽశనిశబ్దమర్దలః
సమాగతో రాజవదుద్ధతద్యుతి
ర్థనాగమః కామిజనప్రియః ప్రియే.

ఉ. వారికణప్రవత్పతినవాంబుదమత్తమతంగజంబుపై
చారుతటిత్పతాకములు, సాంద్రతరాశనినాదసన్నద్ధం
గారవము త్సెలంగ, బహులాభయుతంబయి, కామిహృన్ముదా
ధారమునై, ఘనాగమము ధాత్రిపుఁ జందము వచ్చెనే చెలీ!

శ్లో. నితాన్తనీలోత్పలపత్రకాన్తిభిః
క్వచిత్ప్రిభిన్నాంజనరాశిసన్నిభైః
క్వచిత్సగర్భప్రమదాస్తనప్రభైః
సమాచితం వ్యోమ ఘనైస్సమంతతః

ఉ. ఒక్కెడ మేచకోత్పలదళోత్కటనీలిమచేత నొప్పుచున్
ఒక్కెడఁ జూర్ణితాంజనచయోపమమేచకకాంతి నూనుచున్
ఒక్కెడ గర్భిణీపుష్పయోధరపింగళకాంతి నీనుచున్
మిక్కుటమాచు మేఘములు మిన్నులఁ గప్పెను ప్రావృషంబునన్.

వర్ణర్చన

శ్లో. తృషాకువై శ్చాతకపక్షిణాం కువైః
ప్రయాచితా స్త్రోయభరావలందినః
ప్రయాన్తి మన్దం బహుధారవర్షిణో
వలాహకా శ్రోత్రమనోహరస్వనాః

మత్తకోకిల. తోరసుందృషః జాతకంబులు తోయదిందులఁ గోరుచున్
సూరెలం జరియించుచుండగ, శ్రోత్రరమ్యవిరావమున్
వారిభారనతాంగము వెన్నువారుచుండగ సాగెడిన్,
ధారలం గురియంగఁబోవు ఘనంబు లల్లన నింగిలోన్.

శ్లో. వలాహకాశ్చాశనిశబ్దమర్దలాః
సురేంద్రచాపం దధత స్తటిద్గుణం,
సుతిక్షధారాపతనోగ్రసాయకై
స్తుదన్తి చేతః ప్రసభం ప్రవాసినామ్.

ఉ. పెల్లగు గర్జితే పొనర భీకరమర్దలనిస్వనంబువై,
వేల్లితమైన శక్రధనువే ధనువై తగ, విస్ఫురత్తటి
ద్వల్లియె మౌర్వియై తనర, వర్షపుధారలె వాఁడితూపువై
చెల్లగఁ బొంథచిత్తములఁ జీల్చునుచో ప్రసభాన నభ్రమున్.

శ్లో. ప్రభిన్నవైడూర్యనిలై స్పృణాంకురైః
సమాచితా ప్రోత్థితకందళీదళైః,
విభాతి శుక్లేతరరత్నభూషితా
వరాంగనేవ శితిరిన్ద్రగోపకైః.

మ. అల వైడూర్యపుఁ జార్లకాంతులకుఁ దుల్యంబైన ఘాసాంకురం
బులచేఁ బ్రోత్థితకందళీదళముచేఁ బొల్పారు నారుద్రపు
ర్వులచే నావృతమైన ధాత్రి యలరారుం గౌరవర్ణేతరో
జ్వలరత్నాభరణాంచితాంగియగు యోషారత్నముం బోలుచున్.

వర్ణర్తువు

శ్లో. సదామనోజ్ఞం స్వనదుత్సవోత్సుకం
వికీర్ణవిస్తీర్ణకలాపశోభితం,
ససంభ్రమాలింగనచుంబనాకులం
ప్రవృత్తనృత్యం కులమద్య బర్హిణామ్.

చ. సతతము సుందరంబులయి, సంస్వనదుత్సవతత్పరంబులై,
వితతవిలోలవిస్ఫుటితపింఛములై, అనురాగసంభ్రమా
యతిఁ బరిరంభచుంబనసమాకులితాంగములై, మయూరముల్
ప్రతినవనర్తనంబుల విరాజిలె నభ్రరవానుకారులై.

శ్లో. నిపాతయన్త్యః పరితస్తటద్రుమాః
ప్రవృద్ధవేగైస్సలిఖైరనిర్మలైః
స్త్రీయః సుదుష్టా ఇవ జాతవిభ్రమాః
ప్రయాన్తి నద్యస్త్యవరితం పయోనిధిమ్.

వనప్రియము. రంతుసేయుచు, జాతవిభ్రమరయముచేతఁ గలంగుచున్,
ప్రాంతసంస్థితపాదపంబుల వడిగఁ గూల్చుచు, దుష్టతౌ
కాంతలట్లు లశుద్ధజీవనకలితతౌచు సముద్రమన్
కాంతుఁ గూడఁగనేగు సంరయగతుల నిమ్మగ లిత్తరిక.

శ్లో. తృణోత్కరై రుద్గతకోమలాంకురై
ర్విచిత్రనీలైర్వర్ణిణీముఖశ్చత్రైః,
వనాని చైంద్రియాని హరన్తి మానసం
ఏభూషితాన్యద్గతపల్లవైర్దుఃఖైః.

చ. తతములు, కోమలాంకురవితానవిరాజితముల్, మృగాస్యసం
శ్చితములు, చిత్రనీలరుచిసంయుతముల్ తృణసంవృతావనుల్,
ప్రతినవపల్లవోత్కరవిరాజితముల్ ద్రుమరాజముల్, మనో
జ్ఞతరములయ్యె వింధ్యవిపినస్థలులందున నెందుఁజూచినన్.

వర్ణర్పణ

- శ్లో. విలోలనేత్రోత్పలశోభితాననై
రత్నగైః సమంతాదుపజాతసాధ్వసైః,
సమాచితా సైకతినీ వనస్థలీ
సముత్సుకత్వం ప్రకరోతి చేతసః.
- చ. తరళవిలోచనోత్పలవిధా రుచిరాననమంజిమంబుతో,
నుఱుముల మెర్పులం గలుగు నుల్కునఁ బర్వులువెట్టు వేళ్లచే
బరఁగెడు సైకతస్థలులఁ బర్విన కాననసీమలం గనన్,
సరసులడెందముల్ ప్రమదసంయుతిఁ బర్వులువెట్టకుండునే?
- శ్లో. అభీక్షముచ్చైర్ధ్వనతా పయోముచా
ఘనాంధకారికృతశరవరిష్యపి,
తటిత్ప్రభాదర్శితమార్గభూమయః
ప్రయాన్తి రాగాదభిసారికాః స్త్రియః.
- ఉ. భీతి జనింపఁజేయుచు నభీక్షముగా నినదించు చంబుభృ
జ్జాతము లావరింప నతిసంతమసాన్వితమైన రాత్రులం
దాతతరాగమత్తలగు నంగన లాఘనజాత్యచంచలా
జాతము దారిసూప నభిసారమొనర్తురు జేరఁ గాంతులన్.
- శ్లో. పయోధరై ర్భిమగభిరనిస్వనై
స్తటిద్భిరుద్వేజితచేతసో భృశం,
కృతాపరాధానపి యోషితః ప్రియాన్
పరిష్యజంతే శయనే నిరంతరమ్.
- తే.గీ. జలదభిమగభిరనిస్వనముచేతఁ
జంచలలచేతఁ జకితవౌ చంచలాక్షు
లక్కజంబుగ నపరాధులైన పతుల
సైత మాశ్లేషములఁ జాల సత్కరింతు.

వర్ణర్చన

- శ్లో. విలోచనేందీవరవారిదిందుభిః
నిషిక్తభింబాధరచారుపల్లవాః,
నిరస్తమాల్యాభరణానువేషనాః
స్థితా నిరాశాః ప్రమదాః ప్రవాసినామ్.
- ఉ. నల్లని కల్వపూవులొ యనందగు కన్నుల నిండి బాష్పముల్
పల్లవకోమలోష్ఠముల పైఁబడి జార, నిరస్తమాల్యలై,
ఒల్లక వేషనాభరణయోగ మొకింత, నిరాశచేతఁ జిం
తిల్లుదు రిప్పుడింతులు విదేశగతప్రియులం దలంచుచున్.
- శ్లో. విపాండురం కీటరజస్త్పణాన్వితం
భుజంగవదవక్రగతిప్రసర్పితం,
ససాధవ్వసై ర్భేకకులైర్పిరిషితం
ప్రయాతి నిమ్నాదిముఖం నవోదకమ్.
- ఉ. భోగి తెఱంగు జిహ్వాగతిఁబూని, రజస్త్పణకీటకాఘమున్
లోగొనుచుం, బ్లవోత్కరము లుల్కునఁ జేరి నిరీక్షసేయగన్,
బాగుగ మిట్టలం బడిన వర్షజలంబులు పాండురంబులై
సాగెను నిమ్నభూములకు సంభృతభంగములై రయంబుగన్.
- శ్లో. విపత్రపుష్పాం నళినీం సముత్సుకా
విహాయ భృంగాః శ్రుతిహారినిస్వనాః,
పతంతి మూఢా శిఖినాం ప్రనృత్యతాం
కలాపచక్రేషు నవోత్పలాశయా.
- తే.గీ. దళములం గోల్పడిన పద్మకులము వీడి,
త్రావ్యతరఝంకృతులతో సంభ్రమమున,
లాస్యమొనరించు శిఖుల కలాపములను
తమ్ములని నమ్మి పడు ద్విరేపమ్ము లందు.

వర్ణర్చన

- శ్లో. వనద్విపానాం నవవారిదస్వనైః
మదాన్వితానాం ధ్వనతాం ముహుర్ముహుః,
కపోలదేశా విమలోత్పలప్రభాః
సభృంగయూధై ర్మదవారిదిశ్చితాః.
- చ. ద్వీరదము లట్లు మేఘములు దీండ్రముగా నినదింప భ్రాంతిచే
ద్వీరదకులంబు లున్నదనదీప్తములై విమలోత్పలప్రభా
స్ఫురితమదాధ్యగండములఁ బుష్పలిహంబులు మూగుచుండగం
దిరుగును బృంహితార్చకుల దిక్కులదల్చుచు నద్రులందునన్.
- శ్లో. సితోత్పలాభాంబుదచుందితోపలాః
సమాచితాః ప్రప్రవణైః సమంతతః,
ప్రవృత్తనృత్యైః శిఖిభిః సమాకులాః
సముత్సుకత్వం జనయన్తి భూధరాః.
- చ. అల విశదాంబుజాతసదృశాంబుదచుందితమైన యశ్మముల్
జలజలఁబాటు ప్రప్రవణజాలముల నివలసిల్లు కూటముల్
మిలమిలలాడు వాలముల మేలుగఁ ద్రిప్పి నటించు నెమ్ములుం
గలుగ మనోహరంబులయి గ్రావములొప్పును ప్రావృషంబునన్.
- శ్లో. కదంబసర్వార్జునకేతకీవనం
వికంపయం స్తత్కుసుమాధివాసితః,
సశికరాంధోధరసంగశితలః
సమీరణః కం న కరోతి సోత్సుకమ్.
- తరలము. అలరు కేతకసర్వకప్రియకార్జునద్రుమవాటులన్
లలిఁ గదల్చుచుఁ దత్సుమంబుల రమ్యగంధము లూనుచున్,
సలిలశికరసంయుతాంబుదసంగతిం గడు చల్లనై
మలయు వాయువు గూర్పకుండును మానసోత్సుక మేరికిన్?

వర్ణర్చన

శ్లో. శిరోరుహైః శ్రోణితటావలంబిభిః
కృతావతంసైః కుసుమైః సుగంధిభిః,
స్తనైః స్సహారై ర్వదనైః స్ససీధుభిః
స్త్రీయో రతిం సంజనయన్తి కామినామ్.

ఉ. తోరపు శ్రోణిబింబములఁ దూలుచు నాడు వినీలకేశముల్,
సౌరభపూర్ణపుష్పకృతచారువతంసము లొప్పు శ్రోత్రముల్,
హారవిరాజితస్తనము లాసవవాసితవక్త్రముల్ దగం,
మారశిలీముఖార్తముగ మార్పురు కాంత లభికచేతమున్.

శ్లో. తటిల్లతా శక్రధనుర్విభూషితాః
పయోధరా స్తోయభరావలంబినః,
స్త్రీయశ్చ కాంచీమణికుండలోజ్జ్వలా
హరంతి చేతో యుగపత్ప్రవాసినామ్.

ఉ. మించులచేత, రంగులను మించు సురేశ్వరచాపదిప్తిచే
నంచితమౌచు, శికరభరానతదేహములౌచు మేఘముల్
కాంచనకాంచుల న్మణులకర్ణికలం దనరారుచున్ సుధర
చ్చంచలగాత్రలౌ చెలులు చయ్యన దోతురు పాంథచేతమున్.

శ్లో. మాలాః కదమ్బనవకేశరకేతకీభి
రాయోజితాశ్శిరసి బిభ్రతి యోషితోఽద్య,
కర్ణాంతరేషు కకుభద్రుమమజ్జారీభి
రిచ్ఛానుకూలరచితా నవతంసకాంశ్చ.

ఉ. వీలమెయిన్ సుకేతకహలిప్రియకేశరపుష్పరాజిచే
మాలలు గూర్చి శిర్షముల మంజులరీతి నలంకరింతు; పై
బాళిమెయి న్మనోజ్ఞకకుభద్రుమమంజరుల న్వతంసముల్
స్త్రీలు గ్రథించి కర్ణముల చెంగటఁ దాల్చురు చెల్వుమీరఁగన్.

వర్ణర్తువు

- శ్లో. కాలాగురుప్రచురచన్దనచర్చితాఙ్గయః
పుష్పావతంససురభీకృతకేశపాశాః,
శ్రుత్వా ధ్వనిం జలముచాం త్వరితం ప్రదోషే
శయ్యాగృహం గురుగృహాత్ప్రవిశంతి నారయః.
- ఉ. ఉరుముల సవ్వడి నివ్వనిన యోషలు వేగఁ బ్రదోషమందునన్
వరకుసుమప్రశేఖరసువాసితసుందరకేశపాశముల్
కఱియగ తెచ్చుగా గలుగు గందము బూసిన మేనులుం దగన్
గురుగృహము ల్దొఱంగి యదిగో చొరుచుండిరి తల్పశాలలన్.
- శ్లో. కువలయదళనీలై రున్నతై స్తోయనమైః
మృదుపవనవిధూతైః మన్దమన్దం చలద్భిః,
అపహృతమివ చేత స్తోయదై స్సేన్ద్రచాపైః
పథికజనవధూనాం తద్వియోగాకులానామ్.
- చ. కువలయపత్రనీలములు కోమలవాతధుతంబు లింద్రచా
పవిలసితంబు లంబుకణభారనతంబులు నున్నతంబులుం
బ్రవిరహదంబులౌ జలధరంబులు పాంథవధూప్రతప్తహృ
న్నివహాముఁ గొల్లలాడి, వడి నింగికిఁ బాటినయట్లు దోచెడిన్.
- శ్లో. ముదిత ఇవ కదమైచ్చ ర్జాతపుష్పైస్సమన్తాత్
పవనచలితశాఖైః శాఖీభిర్నృత్యతీవ,
హసితమివ విధత్తే సూచిభిః కేతకీనాం
నవసలిలనిషేకాచ్ఛాంతతాపో వనాన్తః.
- చ. ఉదితనవాంబుధారల ఘనోష్ణము వాసినఁ గాననంబు స
మ్మదమునఁబోలె నీపకుసుమచ్ఛవిఁ బూని వెలుంగు నంతటన్,
కదలెడు మంజరీతతుల కైతవమూని యొనర్చు లాసమున్
మృదుతరకేతకీదళమరీచులచేత నొనర్చు హాసమున్.

వర్ణర్తువు

- శ్లో. శిరసి వకుళమాలాం మాలతీభిస్సమేతాం
వికసితనవపుష్పైర్వ రూఢికాకుటకైశ్చ,
వికచనవకదమైః కర్ణపూరం వధూనాం
రచయతి జలదౌఘః కాన్తవత్కాల ఏషః.
- ఉ. అందముఁ జిందు జాదులను, నప్పుడె విచ్చెడి మొల్లమొగ్గలం,
గందపుఁ గేసరంబులను గట్టిన మాలలఁ గొప్పులందునన్,
పొందుగ నీపపుష్పకృతభూషలఁ గర్ణములందుఁ గూర్చి, యా
నందముఁ గూర్చు నీటితరి నాథుని చందము స్త్రీల కిత్తరిన్.
- శ్లో. దధతి వరకుచ్చాగ్నిరున్నతైర్హారయష్టిం
ప్రతనుసితదుకూలాన్యాయతైః శ్రోణిబిమ్బైః,
నవజలకణసేకాదుద్గతాం రోమరాజిం
లలితవలివిభజ్జై ర్మధ్యదేశైశ్చ నార్యః.
- ఉ. శుభ్రసుతారహారముల సుందరపీనపయోధరంబులం,
దభ్రసితాంశుకంబుల నదభ్రసువృత్తనితంబసీమలం
దభ్రపతన్నవాంబుప్పృషదాపులకాంకితసద్వళిత్రయం
దభ్రవలగ్నదేశములఁ దాల్తురు విభ్రమమొప్ప భామినుల్.
- శ్లో. నవజలకణసంగాచ్ఛితతా మాదధానః
కుసుమభరనతానాం లాసకః పాదపానాం,
జనితరుచిరగన్ధః కేతకీనాం రజ్జోభిః
పరిహరతి నభస్వాన్ ప్రోషితానాం మనాంసి.
- ఉ. నూతనవాఃపృషత్తుతుల నొయ్యనఁ దాకుచు శైత్యమూనుచున్,
జాతసుమౌఘభారనతసాలవరంబుల వీల నూపుచున్,
శ్వేతసుకేతకీరజముఁ బెల్లుగఁ దాల్చుచుఁ గమ్మవల్చుచున్,
వాతము వీచె నధ్వగుల భార్యల చేతములన్ హరించుచున్.

వర్ణర్చుమ

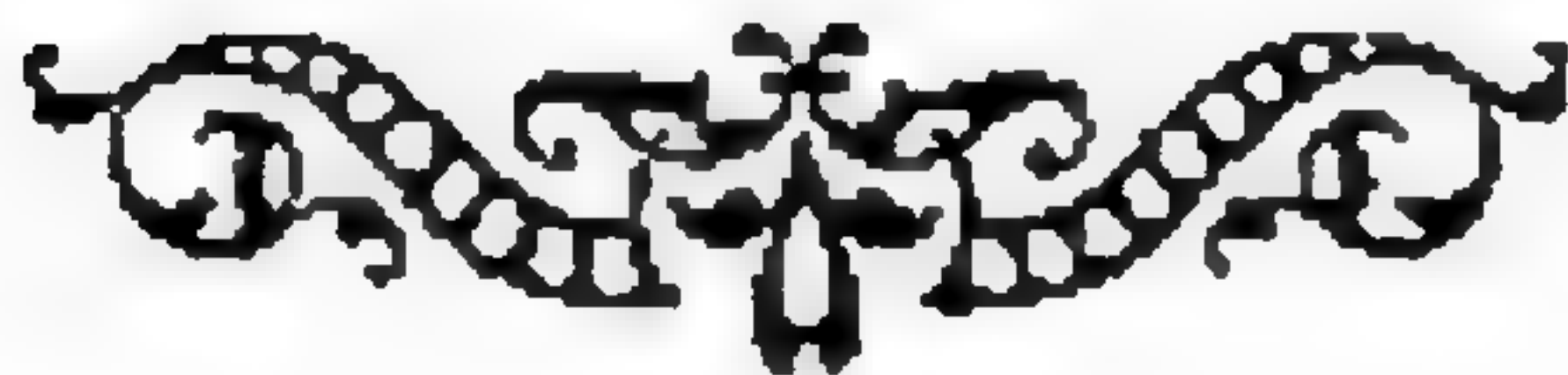
శ్లో. జలధరవినతానామాశ్రయోఽస్మాకముచ్చైః
రయ మితి జలసేకైస్తోయదాస్తోయనమ్రాః,
అతిశయపరుషాభిర్గోష్ఠవహ్నేః శిఖాభిః
సముపజనితతాపం హ్లాదయన్తివ విన్ద్యమ్.

ఉ. ఉన్నతుఁడౌను వింధ్యుఁడు జలోత్కరభారముచేత వంగుచున్
భిన్నతనంది తిర్గు మన కీతఁ డౌసంగు సమాశ్రయం బటం
చెన్నికసేసి వారిదము విత్తురిఁ దద్గిరిఁఘోరతాపజా
పన్నతఁ బాపనోయన నవారిగ నూనును వర్షధారలన్.

శ్లో. బహుగుణరమణీయః కామినీచిత్తహారి
తరువిటపలతానాం బాంధవో నిర్వికారః,
జలదసమయ ఏష ప్రాణినాం ప్రాణభూతో
దిశతు తవ హితాని ప్రాయశో వాంచితాని.

నయాగరావృత్తము.

నానారమ్యగుణాభిరామమయి, నారీమనోహరియై,
నానానోకహవల్లికాంకురగణప్రాణమిత్రంబునై,
ప్రాణిష్యాహములందు మిన్కుమను ప్రాణస్వరూపంబునై,
జానౌ ప్రావృష మెల్ల ప్రాణులకు సర్వార్థముల్ గూర్చుతన్.

శరదృతువు

- శ్లో. కాశాంశుకా వికచపద్మమనోజ్ఞవక్త్రా
సోన్మాదహంసరవనూపురనాదరమ్యా,
ఆపక్వశాలిలలితానతగాత్రయప్టిః
ప్రాప్తా శరన్నవవధూరివ రూపరమ్యా.
- చ. చెలువగు కాశపుష్పముల చీరను దాల్చి, ప్రపుల్లనీరజో
జ్వలముఖకాంతి మీర, సితపక్షరవాంచితనూపురధ్వనుల్
మలయఁగఁ బక్వరమ్యకలమానతగాత్రరుచు లెసలంగ, నిం
పొలయఁగ డిగ్గె నవ్యవధువుంబలె నేఁడు శరత్తు ధాత్రికి.
- శ్లో. కాశైర్మహీ శిశిరదీధితి నా రజనోయ
హంసైర్బలాని సరితాం కుముదైస్సరాంసి,
సప్తచ్ఛదైః కుసుమభారనతై ర్వనాంతాః
శుక్లీకృతాన్యపవనాని చ మాలతీభిః.
- ఉ. తెల్లన వెన్నెలన్ రజని, తెల్లన ధారుణి రెల్లుపూవులన్,
తెల్లన హంసల న్నదులు, తెల్లన చెర్వులు కైరవంబులన్,
తెల్లన సప్తపర్ణపరిదీప్రసుమంబులఁ గాననంబులున్,
తెల్లన సన్నజాజివిరితీవెల నిఘ్నటముల్ శరత్తునన్.

శ్లో. చఱ్ఱాన్మనోజ్ఞశఫరీరశనాకలాపాః
పర్యన్తసంస్థితసితాణ్ణజపజ్జీహారాః,
నద్యో విశాలపులినాన్తనితమ్బిమ్బాః
మన్దం ప్రయాన్తి ప్రమదాః ప్రమదా ఇవాద్యః.

ఉ. వారిసముత్పతచ్ఛఫరవారమనోహరమేఖలావళువ్,
తీరములందు బారులగు తెల్లనిపుల్లుల హారపంక్తులు,
స్ఫారితదీప్త సైకతవిశాలనితంబము లుల్లసిల్లగన్,
వారణయానలోయనగ, వాహినులిత్తరి సాగె మెల్లగన్.

శ్లో. వ్యోమ క్వచిద్రజతశఙ్ఖమృణాలగౌరైః
త్యక్తామ్బుభిర్లఘుతయా శతశః ప్రయాతైః,
సంలక్ష్యతే పవనవేగచతైః పయోదైః
రాజేవ చామరవరై రుపవీజ్యమానః.

చం. సురుచిరశంఖరౌప్యభిసశోభను దాల్చుచు, ద్యక్తవ్యాపృష
దృఢరమునఁ జల్కనౌచు, ద్వరితానిలసంహతిఁ దున్కతౌచు, సం
సరణమునందుచున్న ఘనసంతతి నొప్పెడు వ్యోమమొప్పుఁ జూ
మరముల వీచులన్ సుఖసమాహితుడైన నృపాలు చాడ్చునన్.

శ్లో. భిన్నాజ్ఞనప్రచయకాన్తి నభో మనోజ్ఞం
బన్ధాకపుష్పరచితారుణతా చ భూమిః,
వప్రాశ్చ చారుకమలావృతభూమిభాగాః
ప్రోత్కంఠయన్తి న మనో భువి కస్య యూనః.

మత్తకోకిల. చూర్ణితాంజనసంచయాసితశోభచేఁ దగు వ్యోమము,
పూర్ణశోణములైన మంకెనపూల నిండిన భూములన్,
వర్ణనీయమహోత్పలాంచితవప్రభాగములం గనన్,
పూర్ణయౌవనుడైన యెవ్వఁడు పొందకుండు విమోహము!

శ్లో. మన్దానిలాకువితచారుతరాగ్రశాఖః
పుష్పోద్గమప్రచయకోమలపల్లవాగ్రః,
మత్తద్విరేఫపరిపీతమధుప్రసేకః
చిత్తం విదారయతి కస్య న కోవిదారః.

ఉ. ధీరసమీరపోతములఁ దీరుగ నూగెడు నగ్రశాఖలున్,
చారుసుమోద్గమంబులును, సారుణకోమలపల్లవాగ్రమున్,
కోరి మదద్విరేఫములు గ్రోలుచునున్న మధుప్రసేకమున్,
గూరఁగ నందమౌ చమరికోత్కర మేయెదఁ గోయకుండెడిన్!

శ్లో. తారాగణప్రవరభూషణముద్వహాన్తి
మేఘావరోధపరిముక్తశశాంకవక్త్రా,
జ్యోతాన్నిదుకూలమమలం రజనీ దధానా
వృద్ధిం ప్రయాత్యనుదినం ప్రమదేవ బాలా.

చం. అమలినతారకాసముదయాభరణంబులతోడ, నంబుభృ
త్సముదయగుంతనంబు వడి జూరఁగ భాసిలు నాస్యచంద్రుతో,
నమలినచంద్రికాసురుచిరాంశుకదీధితితో, శరన్నిశా
ప్రమద పెరుంగు నిత్యపరివర్ధనమొందెడి చాలపోలికన్.

శ్లో. కారణ్ణవాననవిఘట్టితపీచిమాలాః
కాదమ్బసారసచయాకులతీరదేశాః,
కుర్వంతి హంసవిరుత్తైః పరితో జనస్య
ప్రీతిం సరోరుహరజోరుణితా స్తటిన్యః

మ. వరకారండవవక్త్రఘట్టితముతో భంగంబులం, దీరసం
చరవద్వాక్యకులపుష్కరాహ్వాకలహంసౌఘంబులన్, పుల్లప
ద్మరజోరంజితనిర్మలాంబువుల నందంబైన ప్రోతస్వినున్,
సరసంబౌరఁగఁ బల్కరించు జనులం జక్రాంగనాదంబులన్.

శరద్భతువు

- శ్లో. నేత్రోత్సవో హృదయహారిమరీచిమాలః
ప్రహ్లాదకః శిశిరశికరవారివర్షి,
పత్యుర్వియోగవిషదిగ్ధశరక్షతానాం
చంద్రో దహత్యతితరాం తనుమంగనానామ్.
- చ. ఇతరులకెల్ల నేత్రహృదయేంద్రియసమ్మదకారకంబులై,
సితములు, శీతలామృతసుశీకరసేకములై, జగత్సమం
చితమగు నైందవాంశువులె, చిత్రముగా దహియించి వైచెడిం
బతివిరహప్రవిప్లకవిబాధితచిత్తుల గాత్రవల్లులన్.
- శ్లో. ఆకమ్పయ న్ఫలభరానతశాలిజాలా
నానర్తయం స్తరువరా న్కుసుమావనన్త్రూఁ,
ఉత్ఫుల్లపఙ్కజవనాం నళినీం విధున్వన్
యూనాం మనశ్చలయతి ప్రసభం నభస్వాన్.
- చం. ఫలభరనమ్రమైన వరిపైరుల నల్లన నూపుచున్, మనో
జ్వలలితపుష్పభారనతసాలము లందముగాఁ గదల్చుచున్,
జలజవనంబులం గదిపి సౌరభముం జగమెల్లఁ జల్లుచున్,
లలితమరుత్తు లిత్తరిఁ గలంచెనదో యువమానసంబులన్.
- శ్లో. సోన్మాదహంసమిథునైరుపశోభితాని
స్వచ్ఛాని ఘల్లకమలోత్పలభూషితాని,
మన్దప్రభాతపవనోద్గతవీచిమాలా
న్యతకంఠయన్తి సహసా హృదయం సరాంసి.
- ఉ. నందితమత్తహంసమిథునౌఘవిభాసితముల్, విలోలదిం
దిందిరసంవృతప్రచురనీరజకైరవసుందరంబులున్,
మందసుగంధికల్యపవమానతరంగితజివనంబులున్,
నందముఁ గూర్చునెంతౌ నళినాకరముల్ జనమానసంబులన్.

శ్లో. నష్టం ధను ర్భలభిదో జలదోదరేషు
సౌదామినీ సుభరతి నాద్య వియత్పతాకా,
ధున్వన్తి పక్షపవనైః న నభో బలాకాః
పశ్యన్తి నోన్నతముఖా గగనం మయూరాః.

ఉ. రంగగు శక్రచాపముల రంజిలవిప్పుడు వారిదావళువ్,
నింగిఁ బతాకలట్లు జిగినించుచు మించులు దోచవిత్తరిఁ,
నింగిఁ గదల్చ విష్ణు ఛదనిర్గతవాతముచే బలాకలుఁ,
నింగిని గాన విత్తరిని నెమ్ములు మోములనెత్తి మక్కువన్.

శ్లో. నృత్యప్రయోగరహితాఞ్ఞభీనో విహాయ
హంసా నుపైతి మదనో మధురప్రగీతాఁ,
ముక్త్యా కదంబకుటజూర్జునసర్జనీపాఁ
సప్తచ్ఛదా నుపగతా కుసుమోద్గమశ్రీః.

ఉ. లాసము నుజ్జగించిన కలాపుల వీడి మనోజ్ఞగానమువ్
భాసురరాజహంసమదవాక్చయముఁ భజియించె నిత్తరిఁ,
వాసిఁ దొఱంగినట్టి కకుభద్రుమసర్జకదంబవాటులం
బాసి వికాసలక్ష్మి సుఖవాసముఁ జేసెను శారదీతతిఁ.

శ్లో. శేఫాలికాకుసుమగన్ధమనోహరాణి
స్వస్థస్థితాణ్ణజకులప్రతినాదితాని,
పర్యన్తసంస్థితమృగీనయనోత్పలాని
ప్రోత్కంఠయన్త్యుపవనాని మనాంసి పుంసామ్.

మత్తకోకిల. నల్లవావిలి పూలతావుల నల్లెలంకుల నింపుచుఁ,
గొల్లుగొల్లునఁ బల్కు పక్షుల కూజితంబులఁ గూడుచుఁ,
రెల్లుమళ్లను మేయు కన్నియవేళ్ల కన్నుల కాంతిచే
నుల్లసిల్లుచుఁ దోఁట వెల్లరి కుత్సుకంబును గూర్చెడిఁ.

శ్లో. కల్వారపద్మకుముదాని ముహూర్ధ్వధున్వన్
తత్సంగమాదధికశితలతాముపేతః,
ఉత్కంఠయత్యతితరాం పవనః ప్రభాతే
పతాన్తలగ్నతుహినామ్బు విధూయమానః.

చం. కొలఁకులనంటి పీచుచును, గోకనదంబుల కైరవంబులం
జలనమునందఁ జేయుచును, శైత్యమునందుచు నంతలోపలన్,
లలితముగా దళాంతముల లగ్నములైన తుషారదందులం
జలజల రాల్చుచున్, లలిఁ బ్రసారములయ్యెఁ బ్రభాతవాతముల్.

శ్లో. సంపన్నశాలినిచయావృతభూతలాని
స్వస్థస్థితప్రచురగోకులశోభితాని,
హంసైః ససారసకులైః ప్రతినాదితాని
సీమాన్తరాణి జనయన్తి నృణాం ప్రమోదమ్.

చం. పెరిగిన శాలిసస్యములఁ బెంపువహించిన భూతలంబులన్,
సరసత్పణాభిత్పత్తమయి, స్వస్థములై తగు గోకులంబులన్,
వరకలహంససారసరవంబులకుం బ్రతివల్కు సీమలం
బరఁగుచు నెందుఁ జూచినను భవ్యములయ్యెను నేఁడు క్షేత్రముల్.

శ్లో. హంసైర్జితా సులలితా గతిరంగనానా
మంభోరుహై ర్వికసితై ర్మృఖచన్ద్రకాన్తిః,
నీలోత్పలై ర్మదకలాని విలోకితాని
భ్రూవిభ్రమాశ్చ రుచిరా స్తనుభి స్తరంగైః.

ఉ. మించెను హంసలిత్తరిని మేలిమిబోటుల మందయానమున్,
మించెఁ బ్రఖుల్లపద్మములు మెల్లల వక్త్రసుచంద్రకాంతులన్,
మించెను నీలపుంద్రావలు మీననిభాక్షుల నేత్రసంపదన్,
మించెఁ బ్రసూక్ష్మపీచికలు మేచకవేణుల భూవిలాసమున్.

శరదృతువు

శ్లో. శ్యామా లతాః కుసుమభారనతప్రవాళాః
స్త్రీణాం హరన్తి ధృతభూషణబాహుకాన్తిం,
దంతావభాసవిశదస్మితవక్త్రకాన్తిం
కజ్జేశుషుర్పురుచిరా నవమాలతీ చ.

ఉ. చారుసుమప్రవాళభరసంయుతి నమ్రమువై ప్రియంగువుల్
మీరెను సుందరీమణుల మేలిమిసొమ్ముల మీరు బాహులన్,
మీరెను రక్తవంజులసమీపవికస్వరశుభ్రమాలతుల్,
చారురదావభాసవిలసత్స్మితరమ్యవధూముఖప్రభ౯.

శ్లో. కేశాన్నితాన్తఘననీలవికుఞ్చితాగ్రా౯
ఆఘోరయన్తి వనితా నవమాలతీభిః,
కర్ణేషు చ ప్రవరకాంచనకుట్టతేషు
నీలోత్పలాని వివిధాని నివేశయన్తి.

తే.గీ. కడలు ముడిచిన ఘననీలకచములందు,
నింపుదురు జూజిపూవుల నింపుగాను;
కనకకుట్టలంబుల మీరు కర్ణములను,
నీలిగల్వల నుంతురు నెలఁత లిపుడు.

శ్లో. హారైః సచన్దనరసైః స్తనమణ్డలాని
శ్రోణీతటం సువిపులం రశనాకలాపైః,
పాదామ్బుజాని కలన్సూపురశేఖరైశ్చ
నార్యః ప్రహృష్టమనసోఽద్య విభూషయన్తి.

చం. అల రశనాకలాపముల నంబుధిమేఖలఁబోలు శ్రోణులన్,
మలయజపంకశీతలసుమౌక్తిక్తహారములం గుచంబులన్,
కలరణదుజ్జ్వలాంఘ్రికటకంబుల స్నిగ్ధపదాంబుజంబులన్,
చెలువముమీరఁ దాల్తురు విశేషముదాత్మలు కాంత విత్తరిన్.

శరదృతువు

- శ్లో. సుప్తకుముదచితానాం రాజహంసాశ్రితానాం,
మరకతమణిభాసా వారిణా భూషితానామ్,
శ్రియమతిశయరూపాం వ్యోమ తోయాశయానాం,
వహతి విగతమేఘం చంద్రతారావక్రీర్ణమ్.
- ఉ. అచ్చపుఁ బచ్చరానిగల నంచితమైన జలంబులందునన్
విచ్చిన తెల్లగల్వలను, వెల్లని హంసల మండలంబులన్,
ముచ్చటఁగొల్పు పద్మసరముల్ బురుడించును చంద్రతారకా
ద్యుచ్చయరమ్యమైన జలదోతకరవర్జితమైన వ్యోమమున్.
- శ్లో. శరది కుముదసజ్గాద్వాయవో వాన్తి శీతా
విగతజలదబ్బందా దిగ్విభాగా మనోజ్ఞాః,
విగతకలుషమమ్భః శ్యానపజ్గా ధరిత్రి
విమలకిరణచన్ద్రం వ్యోమ తారావిచిత్రమ్.
- చం. కలువల సంగమంబునను గాలులు చల్లనివొచు వీచెడిన్,
జలదచయావగుంతనము జార దిశల్ తెలతెల్లనయ్యెడిన్,
కలుషము వీడి నీరములు, గట్టిగ నెండి ధరిత్రి మీరెడిన్,
కలువలఱేని, తారకల కాంతులఁ గూడి నభంబు వెల్లెడిన్.
- శ్లో. దివసకరమయూఖై ర్ఘోధ్యమానం ప్రభాతే
వరయువతిముఖాభం పజ్కజం జ్వంభతేఽద్య,
కుముదమపి గతేఽస్తం లీయతే చన్ద్రబిమ్బే
హసితమివ వధూనాం ప్రోషితేషు ప్రియేషు.
- ఉ. వీలఁ బ్రభాతమందినుఁడు వేఁజిగిచేతులఁ దట్టవేపగం
బోలుచు వశ్యభర్తృకల మోముల నుద్గతమయ్యెఁ బద్మముల్,
వ్రాలఁగఁ గైరవాప్తుఁ డపరాంబుధిలోన నిమీలితంబులై
పోలెను కైరవాస్యములు ప్రోషితభర్తల వక్త్రరూపమున్.

శరద్పతుమ

శ్లో. అసితనయనలక్ష్మీం లక్షయిత్వోత్పలేషు,
క్వణితకనకకాఞ్చీం మత్తహాంసస్వనేషు,
అధరరుచిరశోభాం బంధుజీవే ప్రయాణాం,
పథికజన ఇదాసీం రోదితి బ్రాన్తచిత్తః.

ఉ. నల్లని కల్వలందు నళినాక్షివిసీలసునేత్రకాంతులన్,
పెల్లగు హాంసికారుతులఁ బ్రేయసి కాంచనకాంచికారుతిన్,
పుల్లములైన మంకెనలఁ బొల్తుక వాతెఱకాంతఁ గాంచి చిం
తిల్లును పాంథుఁడిత్తరిఁ దదీయవియోగవిదారితాత్ముఁడై.

శ్లో. స్త్రీణాం విహాయ వదనేషు శశాంకలక్ష్మీం
కామ్యం చ హాంసవచనం మణినూపురేషు,
బంధూకకాన్తిమధరేషు మనోహరేషు
కావపి ప్రయాతి సుభగా శరదాగమశ్రిః.

చం. హిమకరరమ్యచంద్రికల నిందుముఖీవదనంబులందునన్,
సుమధురహాంసనాదముల జోటుల రత్నపుటందెలందునన్,
సమధికబంధుజీవరుచిఁ జానల యెఱ్ఱని మోవులందునన్,
సమితమొనర్చి, నేడెటకొ శాతశరద్రమ యేగుచుండెడిన్.

శ్లో. వికచకమలవక్త్రా పుల్లసీలోత్పలాక్షీ
వికసితనవకాశశ్వేతవాసో వసానా,
కుముదరుచిరకాన్తిః కామిసీ వోన్మదేయం
ప్రదిశతు శరద్వశ్చేతసః ప్రీతిమగ్ర్యామ్.

చం. సువికచసీరజాస్యమును, సొంపగు నీలనవోత్పలాక్షులున్,
ప్రవిమలకాశపుష్పచయపాండురవస్త్రము, కైరవోత్కర
ప్రవిశదకాంతియుం దగ, వరాంగన చందము నందమైన యీ
ధవళశరత్తు సర్వసుఖదం బగుఁగాత జనంబు కెల్లెడన్.

హేమంతర్తువు

శ్లో. నవప్రవాళోద్గమసస్యరమ్యః
ప్రఘల్లలోద్రః పరిపక్వశాలిః
విలీనపద్మః ప్రపతత్తుషారో
హేమన్తకాలస్సముపాగతోఽయమ్.

చ. నవనవలాడు సస్యములు, నవ్యసముద్గతపల్లవంబులున్,
పువ్వులనెసంగు లొద్దుగులు, పొంజిగిఁ బండిన రాజనంబులున్,
నవకములేని తమ్ములు, ననల్పములైన తుషారపాతముల్,
వ్యవహితమైన యాతపము లారఁగ వచ్చె హిమాగమం బొగిన్.

శ్లో. మనోహరైః చందనరాగగౌరైః
తుషారకున్దేన్దునిభైశ్చ హరైః,
విలాసినీనాం స్తనశాలినీనాం
నాలంక్రియన్తే స్తనమండలాని.

కం. హితములు గావిపుడింతయు
క్షితిభృద్వక్షోజల కుచసీమల నలరన్,
ప్రతినవచందనపంకిల
సితకుందతుషారచంద్ర శితలసరముల్.

హేమంతర్తువు

శ్లో. కాఞ్చిగుణైః కాంచనరత్నచిత్రైః
నో భూషయన్తి ప్రమదా నితమ్భం,
న నూపురై ర్హసరుతం భజద్భిః
పాదామ్బుజా న్యమ్బుజకాన్తిభాజ్ఞో.

తే.గీ. చిత్రమణిమయ స్వర్ణకాంచీగుణంబు
విపుడు గటిచక్రముల నలంకృతముగావు,
హంసికాకలరుతులీను హంసకంబు
లందముద్రేవు ప్రమదాపదాబ్జములకు.

శ్లో. న బాహుయుగ్మేషు విలాసినీనాం
ప్రయాన్తి సజ్గం వలయాజ్ఞదాని,
నితమ్బదిమేచ్ఛషు నవం దుకూలం
తన్వంశుకం పీనపయోధరేషు.

ఉ. అందముద్రేవు చేతులకు హాటకకంకణముల్, భుజద్వయిన్
జిందవు కాంతులన్ వివిధచిత్రమణీరచితాంగదంబులున్,
పొందవు సన్నకావులు సమున్నతపీనపయోధరంబులన్,
పొందుఁ దుకూలముల్ చెలుల పూర్ణనితంబవియుక్తినిత్తరిన్.

శ్లో. గాత్రాణి కాలీయకచర్చితాని
సపత్రలేఖాని ముఖామ్బుజాని,
శిరాంసి కాలాగురుధూపితాని
కుర్వన్తి నార్యః సురతోత్సవాయ.

తే.గీ. మ్రానిపసుపును మిసిమినెమ్మేనఁ బూసి
అగురుధూపంబుఁ గేశంబులందుఁ బట్టి
పత్రభంగముల్ ముఖములం బరివిభించి
వత్తురిదె స్త్రీలు సురతోత్సవార్థు లగుచు.

శ్లో. రతిశ్రమశామవిపాణ్ణవక్త్రాః
సంప్రాప్తహర్షాభ్యుదయా స్మరుణ్యః,
హసంతి నోచ్చైర్దశనాగ్రభిన్నాః
ప్రపీడ్యమానా నధరానవేక్ష్య.

తే.గీ. బహుళసురతశ్రమశామ పాండురాస్య
లైన కాంత లుక్కటసమ్మదాధ్యలయ్యు,
స్మితమునేకాని హాసంబుఁ జేయరిపుడు
బాధ దంతాగ్రభిన్నోష్ఠబాధకలన.

శ్లో. పీనస్తనోరఃస్థలభాగశోభా
మాసాద్య తత్పిడనజాతభేదః,
తృణాగ్రలగ్నై స్తుహినైః పతద్భి
రాక్రన్దతి వోషసి శితకాలః.

తే.గీ. పీనకుచయుతోరస్సుల విభను గాంచి,
వాని బీడింపఁ జనియించు వంతచేత,
గార్చునశ్రులు హేమంతకాల మిపుడు,
కల్యతృణసక్తహిమచిందు కైతవమున.

శ్లో. ప్రభూతశాలిప్రసవైశ్చితాని
మృగాంగనాయూథవిభూషితాని,
మనోహరక్రాంచనినాదితాని
సీమాన్తరాణ్యత్సుకయన్తి చేతః.

తే.గీ. భూరితర శాలిసస్య సంపూరితములు,
మంజుల మృగాంగనాయూథ మండితములు,
శ్రౌవ్యతర కహ్వాకులనాద సాంద్రములును,
ఐన ప్రాంతంబులెంతో హృద్యంబులయ్యె.

శ్లో. ప్రఘల్లనీలోత్పలశోభితాని,
సోన్మాదకాదమ్భవిభూషితాని,
ప్రసన్నతోయాని సుశీతలాని,
సరాంసి చేతాంసి హరన్తి పుంసామ్.

తే.గీ. ఘల్లనీలోత్పలప్రభాపూర్ణములును,
మత్తకాదంబకులవిలాసాత్తములును,
స్వాదుశీతలస్వచ్ఛాంబుసహితములును,
ఐన నరములు జనమనోహరము లయ్యె.

శ్లో. పాకం ప్రజన్తి హిమజాతశీతై
రాధూయమానా సతతం మరుద్భిః,
ప్రియే ప్రియంగుః ప్రియవిప్రయుక్తా
విపాండుతాం యాతే విలాసినీవ.

తే.గీ. ప్రచురహిమజాతశైత్యాన బండిపోయి,
అవిరతానిలవేల్లిత మగుచునున్న,
ప్రియకవల్లరి కనుపట్టె వెల్లఁబాటి,
ప్రియునిఁ బాసి వెవ్వెలఁబాటు వెలఁది వోలె.

శ్లో. పుష్పాసవామోదసుగన్ధివక్త్రో
నిఃశ్వాసవాతైః సురభీకృతాఙ్గుః,
పరస్పరాఙ్గ వ్యతిరిక్తశాయీ
శేతే జనః కామరసానువిధ్ధః.

తే.గీ. ప్రసవరసమద్యవాసితవక్త్రజనిత
కమ్రనిశ్వాసగంధిలగాత్రు లైన
కామరసమత్తు లన్యోన్యగాత్రలతలఁ
చెనచి నిదురింతు పేరులోఁ బేటలట్లు.

శ్లో. దంతచ్ఛదైః సవ్రణదంతచిహ్నైః
స్తనైశ్చ పాణ్యగ్రకృతాభివేక్షైః,
సంసూచ్యతే నిర్దయమజ్ఞనానాం
రతోపభోగో నవయావనానామ్.

ఉ. గాటపుఁ బంటిపోటులను గాయములందిన కోమలోష్ఠముల్,
మీఁటినవిచ్చు చన్నుఁగవ మీరెడు రక్తనఖిక్షతాంకముల్,
చాటును సారసాస్త్ర సహసాహతులైన మగండ్రు ప్రాయశుం
బోటులఁగూడి సల్పు మరుపోరులపాటుల తీవ్రవైఖరిన్.

శ్లో. కాచిద్విభూషయతి దర్పణసక్తహస్తా
బాలాతపేషు వనితా వదనారవిన్దం,
దంతచ్ఛదం ప్రియతమేన నిపీతసారం
దంతాగ్రభిన్నమవకృష్య నిరీక్షతే చ.

ఉ. అద్దముఁ జేతఁబట్టి, తరుణాతపమందు ముఖాబ్జచింబమున్
ముద్దుగ దిద్దుచున్న దొకముద్దయి; అయ్యెడఁ గానకుండునా
నిద్దపుమోవిపైఁ బ్రియుఁడు నిల్విన గాటపుఁ బంటికాటులన్,
దద్దయుఁ బ్రితి నాపెదవిఁ దాకి పరీక్ష యొనర్పకుండునా?

శ్లో. అన్య ప్రకామసురతశ్రమభిన్నదేహః
రాత్రిప్రజాగరవిపాటలనేత్రపద్మా,
ప్రస్తాంసదేశలులితాకులకేశపాశా
నిద్రాం ప్రయాతి మృదుసూర్యకరాభితప్తా.

ఉ. కూరుకు సుంతలేమి నిశిఁ గోకనదచ్ఛవిఁ గ్రాలు గన్నులున్,
తీరుగ ప్రస్తమైన భుజదేశములం బొరలాడు కేశముల్,
తీరనికోర్కిఁ దీవ్రరతిఁ దేలుటఁ డస్సిన గాత్రముందగన్,
నీరజనేత్ర యోర్తు శయనించె నదో మృదుచానుతప్తయై.

హేమంతర్తుష

- శ్లో. నిర్మాల్యదామపరిభుక్తమనోజ్ఞగన్ధం
మూర్ధ్నోఽపనీయ ఘననీలశిరోరుహాన్తాః,
పీనోన్నతస్తనభరానతగాత్రయష్ట్యః
కుర్వన్తికేశరచనా మపరా స్తరుణ్యః.
- ఉ. ఉన్నతపీనవర్తులపయోధరభారనతాంగయష్టులు,
సన్నతనీలమేఘసదృశాయతకుంతలలైన కామినుల్
నిన్నటరేయి భోగ్యమయి నేడు సుగంధముఁబాసి వ్లానమై
యున్న ననల్ద్యజించి సొబగొప్ప రచింతు సుకేశబంధముల్.
- శ్లో. అన్యాప్రియేణ పరిభుక్తమపేక్ష్య గాత్రం
హర్షాన్వితా విరచితాధరచారుశోభా,
కూర్పాసకం పరిదధాతి నఖక్షతాజ్ఞీ
వ్యాలమ్పినీలలలితాలకకుఞ్చితాక్షీ.
- చ. ప్రియపరిభుక్తగాత్రయగు చిత్తరి యోర్తు నిజక్షతాంగముం
బ్రియమునఁ గాంచు; గాంచి మురిపెంబున మోవిని దిద్దు; దిద్ది సం
రయముఖపాతుకాసితచలాచలకుంతలకుంచితాక్షియై
ప్రియనఖరక్షతంబులగు పీనకుచంబులఁ దొడ్డు చోళికన్.
- శ్లో. అన్యశ్చిరం సురతకేశిపరిశ్రమేణ
భేదం గతాః ప్రశిథిలీకృతగాత్రయష్ట్యః
సంహృష్యమాణపులకోరుపయోధరాన్తాః
అభ్యజ్ఞానం విదధతి ప్రమదాః సుశోభాః.
- తే.గీ. గాఢచిరరతిశ్రమభిన్నగాత్రములకు
మేలుఁగూర్తురు కొందఱు మెలఁతలిపుడు
తైలయుతసమభ్యంజనతంత్రవిధులఁ
దొడలఁ గుచములఁ బుల్కలు గడలుకొనఁగ.

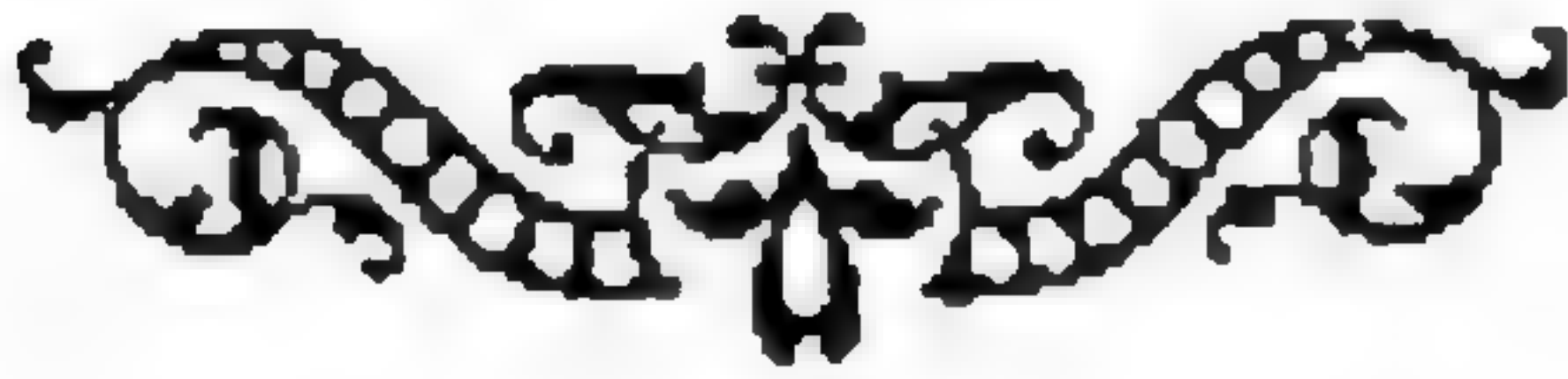

హేమంతర్తుమ

శ్లో. బహుగుణరమణీయో యోషితాం చిత్తహారి
పరిణతబహుశాలివ్యాకులగ్రామసీమా,
సతతమతిమనోజ్ఞః క్రౌంచమాలాపరితః
ప్రదిశతు హేమయుక్తః కాల ఏషః ప్రియం వః.

నయాగరావృత్తము.

నారివర్గమనోధిరామమయి, నానాగుణస్తుత్యమై,
స్ఫారంబైన సుపక్వశాలివిలసత్పల్లికాప్రాంతమై,
చారుక్రౌంచగణాన్వితంబయి, తుషారాతిశితంబునై,
ఆరూఢంబగు శైత్యకాలమిపు డానందముం గూర్చుతన్.

శిశిరర్తుమ

శ్లో. ప్రరూఢ శాలిక్షచయై ర్మనోహరం
క్వచిత్ స్థిత క్రౌంచనినాద రాజితం
ప్రకామకామం ప్రమదాజనప్రియం
వరోరు కాలం శిశిరాహ్వయం శృణు.

తే.గీ. పరిణతానత శాలిక్ష పరివృధంబు
క్వచిదుపస్థిత క్రౌంచ ధవాంచితంబు
కామవర్ధకం బంగనా కామితంబు
వచ్చెనిదె శిశిరంబు, శుభాంగి! కనవె!

శ్లో. నిరుద్ధ వాతాయన మందిరోదరం
హుతాశనో భానుమతో గభస్తయః
గురూణి వాసాంస్యబలాః సయావనాః
ప్రయాన్తి కాలేఽత్ర జనస్య సేవ్యతామ్.

ఉ. బాగగు మూసియుంచిన గవాక్షములున్న గృహాంతరంబులున్
బాగగు నగ్గిమంటలును, భానుకదుష్టగభస్తి సంతతుల్,
బాగగు మోటువస్త్రములు, బ్రాయపులేమల కౌగిలింతలున్,
బాగగు నివ్వయెల్లఁ జలిచాధ నడంప, జనంబు కిత్తరిన్.

శిశిరర్తువు

శ్లో. న చన్దనం చన్ద్రమరీచిశితలం
న హర్మ్యపుష్టం శరదిన్దనిర్మలం
న వాయవః సాన్ద్రతుషారశితలాః
జనస్య చిత్తం రమయన్తి సామప్రి తమ్.

ఉ. సారముగావు వెన్నెలలఁ జల్లనివొట సుగంధలేపముల్,
సారముగావు వెన్నెలలఁ జల్లనివైన సుహర్మ్యపుష్టముల్,
సారముగావు దెమ్మెరలు సాన్ద్రతుషారనిపాతశితముల్,
సారముగావివెల్ల జనసంతతి కింపునుగూర్చ నిత్తరిన్.

శ్లో. తుషార సంఘాత నిపాత శితలాః
శశాంజ్ఞాభాభిః శిశిరీకృతాః పునః
విపాణ్ణు తారాగణ జిహ్వాభూషితాః
జనస్య సేవ్యా న భవన్తి రాత్రయః .

చం. అమలినతారకాసముదయంబుల సుందరజిహ్వారూపచం
క్రమణము నర్థి నెవ్వరును గానరు; మున్నె ప్రశితలంబులై
హిమమున, నాపయిం బ్రకటితేందుకరంబుల నింకఁజల్లనై,
ప్రమదముఁ గూర్చకున్న శిశిరర్తువునందలి దీర్ఘరాత్రులన్.

శ్లో. గృహీత తామ్బూల విలేపనస్రజః
పుష్పాసవామోదిత వక్త్రప్రంకజాః
ప్రకామకాలాగురుధూపవాసితం
విశన్తి శయ్యాగృహముత్సుకాః స్త్రియః .

ఉ. కమ్మని వీడెముల్, వివిధగంధవిలేపములున్, సుషుష్పదా
మమ్ములు గొంచుఁ బుష్పరసమద్యసువాసితవక్త్రప్రంకజా
తమ్ములు గల్గు రామ లసితాగురుధూపిత రమ్యతల్పగే
హమ్ములఁ జేరవత్తురు స్మరాతురచిత్తములూని యిత్తరిన్.

శ్లో. కృతాపరాధా నృహుశోఽపి తర్జితాన్
సవేపథూనాన్సద్వసతుప్తచేతసః
నిరిక్ష్య భర్తృహన్ సురతాభిలాషిణః
స్త్రీయోఽపరాధాన్సమదా విసస్మరుః .

ఉ. నీతినిజార్చి, పెక్కులగు నెయ్యపునేరములం బొనర్చి, త
ద్దేతువుచే నదల్పఁబడి, దీమసమేది వడంకు నాథులన్,
జేతముగందఁ గాంచి, చలిచేత మరుల్ గడలొత్త మత్తులై,
వీతరుషాప్తిఁ గాఁగిళుల వెంటనె మంతురు కాంతలిత్తరిన్ .

శ్లో. ప్రకామకామైర్యువభిః సనిర్దయం
నిశాసు దీర్ఘాస్వధిరామితాశ్చిరం
భ్రమన్తి మన్దం శ్రమభేదితోరవః
క్షపావసానే నవయౌవనాః స్త్రీయః .

తే.గీ. ప్రచురతరకామవశులైన పతులవలన
దీర్ఘసురతాభిరామితదేహులైన
అబల లతిపీడితోరువు లగుచుఁ బగలు
తొలఁగుచుందురు శయ్యల నలఁతినడల.

శ్లో. మనోజ్ఞ కూర్పాసకపీడితస్తనాః
సరాగకాశేయకభూషితోరవః
నివేశితాన్తః కుసుమైః శిరోరుహైః
విభూషయన్తివ హిమాగమం స్త్రీయః .

ఉ. ఇంపగు రైకలందు చిగియింపగఁ గందు నురోజకుంభముల్
సొంపగు పట్టుపావడల శోభిలు రమ్యమృదూరుయుగ్మముల్
పొంపగు గంధిలప్రసవభూషితకేశకలాపముల్ దగం
బెంపగు కాంతలీ శిశిరవేళకుఁ బెట్టనిసొమ్ములే కదా!

శ్లో. పయోధరైః కుఙ్కుమరాగపిఞ్జరైః
సుఖోపసేవ్యైః నవయావనోష్ణభిః
విలాసిసిభిః పరిపీడితోరసః
స్వపన్తి శీతం పరిభూయ కామినః .

కం. కుంకుమపంకసుపింజర
పంకేజాక్షీ సుసేవ్య వక్షోజభవో
ష్ణాంకూరిత సుఖులైః చలి
కంకుశమును వైతురిప్పు డభికజనంబుల్.

శ్లో. సుగన్ధనిశ్వాసవికమ్పితోత్పలం
మనోహరం కామరతిప్రదోధకం
నిశాసు హృష్టాః సహ కామిభిః స్త్రియః
పిబన్తి మద్యం మదనీయముత్తమమ్.

చం. అతులితరాగపూర్ణలగు నంబుజనేత్రలు భర్తృయుక్తై
రతిహితమాదకాసవము రాత్రులఁ బానముసేతు రిమ్ముగన్
తతనిజగంధిలాస్యజనితానిల మాచషకాంతరమ్ములన్
స్థితమగు నుత్పలంబుల విచిత్రముగాఁ జలియింపఁజేయఁగన్.

శ్లో. అపగతమదరాగా యోషిదేకా ప్రభాతే
కృతనిబిడకుచాగ్రా పత్యురాలిజ్జనేన
ప్రియతమపరిభుక్త విక్షమాణా స్వదేహం
వ్రజతి శయనవాసాద్ వాసమన్యద్ధసంతి.

చం. బిగువగు కౌగిలింతలను బిట్టుగ నిక్కిన చూచుకంబులం
దగు నొకకాంత, వీతమద, తల్పము వీడి ప్రభాతమందునన్
నగుచు, బ్రియప్రభుక్తుగు నంగము మాటికిఁ జూచికొంచు, మం
దగతినదే మఱొక్క భవనంబును జేరఁగ నేగుచుండెడిన్.

శిశిరర్తువు

- శ్లో. అగురుసురభిధూపామోదితం కేశపాశం
గలితకుసుమమాలం తన్వతి కుబ్జతాగ్రం
త్యజతి గురునితమ్బా నిమ్మమధ్యావసానా
ఉషసి శయనమన్యా కామిని చారుశోభా.
- చం. గురుతరమైన శ్రోణిపయిఁ గొంచెపుఁ గొననియాడుచుండఁగన్
తరుణి యొకరై వేకువను దల్పము పీడుచుఁ గట్టు ధూపితా
గురుసురభీకృతంబయిన కుంతలపాశమునందుఁ జిక్కి రేఁ
బరువముఁ బాసియున్న ప్రసవావళిఁ జార్చి, సుకేశబంధమున్.
- శ్లో. కనకకమలకాన్తైః సద్య ఏవామ్బు ధౌతైః,
శ్రవణతటనిషక్తైః పాటలోపాన్తనేత్రైః,
ఉషసి వదనబిమ్బై రంససంసక్తశైః,
శ్రియ ఇవ గృహమధ్యే సంస్థితా యోషితోఽద్య.
- ఉ. అప్పుడె ధౌతమైన రుచిరాననముల్ కనకాబ్జకాంతిచే
నొప్పఁగఁ బాటలేక్షణము లొప్పఁగ నాశ్రవణాయతంబులై,
కప్పుచు నంసభాగములఁ గప్పుమెఱుంగు కచంబు లొప్పఁగన్,
ఒప్పెద రంగనల్ రమలయొప్పున వేకువ నిండ్లయందునన్.
- శ్లో. పృథుజఘనభరార్తాః కిబ్బదానమ్రమధ్యాః
స్తనభరపరిభేదాన్తందమన్దం వ్రజన్త్యః,
సురతసమయవేషం నైశమాశు ప్రహాయ
దధతి దివసయోగ్యం వేషమన్యాస్తరుణ్యః.
- చం. ఘనజఘనంపు భారమున గాత్రలతల్వెగడొంద, సున్నత
స్తనభర మోర్వక న్నడలు సన్నఁబడ, న్నడుముల్ నతంబులై
తనరఁగఁ గొందఱింతులు రతంబునకై తగు నైశవేషముల్
తనువులనుండి జార్చి వడిఁ దాల్చురు నూత్నదినార్హవేషముల్.

శిశిరర్తుమ

శ్లో. నఖపదచితభాగా న్విషమాణాః స్తనాన్తాన్
అధరకిసలయాగ్రం దన్తధిన్నం సృశన్త్యః,
అభిమతరతవేషం నన్దయన్త్యస్తరుణ్యః
సవితురుదయకావే భూషయన్త్యాననాని.

చం. ప్రియనఖరాంకితంబులగు పీనకుచంబులఁ గోరి చూచుచున్,
ప్రియరదనక్షతంబులగు చింబసమోష్ఠములం బృశించుచున్,
ప్రియతరమైన యారతుల వేడ్కల నెంచుచు నాత్మఁబొంగుచున్,
పయిద లలంకరింతు ముఖపంకరుహంబులఁ బ్రత్యుషస్సునన్.

శ్లో. ప్రచురగుడవికారః స్వాదుశాలీక్షురమ్యః,
ప్రబలసురతకేళిః జాతకందర్పదర్పః,
ప్రియజనరహితానాం చిత్తసంతాపహేతుః,
శిశిరసమయ ఏషః శ్రేయసే వోఽస్తు నిత్యమ్.

నయాగరావృత్తము

నానారుచ్యగుడాంచితంబు, పరిణధ్దేక్షుశాల్యంచితం
బానంగాధికదర్పయుక్తము, రతానందసందోహమున్,
సూనాస్త్రాహతపాంథచిత్తసహసోద్యత్ప్రశోకంబునై,
జానౌ యీ శిశిరర్తు వెల్లరకు సంశ్రేయముం గూర్చుతన్.

వసంతర్తువు

శ్లో. ప్రఫుల్లచూతాఙ్కురపీక్షసాయకో
ద్విరేఫమాలావిలసద్ధనుర్గుణః,
మనాంసి భేత్తుం సురతప్రసజ్గినాం
వసంతయోద్ధా సముపాగతః ప్రియే.

వనప్రియము. నిగ్గుదేఱిన చూతపల్లవనిశితసాయకసంతతువ్,
అగ్గలంబగు తేటిదండుల నలరు నారీయుఁ జేకురన్,
దిగ్గునన్ సురతప్రసంగుల ధృతులఁ దూలఁగ నేయుచున్,
లగ్గుగా నుదయించెఁ జైత్రుఁడు లలితగాత్రిరొ! కంటివే!

శ్లో. దుఃఖాః సపుష్పాః సలిలం సపద్మం
స్త్రీయః సకామాః పవనస్సుగన్ధిః,
సుఖాః ప్రదోషాః దివసాశ్చ రమ్యాః
సర్వం ప్రియే చారుతరం వసన్తే.

ఉ. ద్రుమములు పుష్పవంతములు, తోయజభాసితముల్ దటాకముల్,
ప్రమదలు కామపూరితలు, రమ్యసుగంధిలముల్ సమీరముల్,
ప్రముదదముల్ ప్రభాతములు, బాధసుఖప్రదముల్ ప్రదోషముల్,
సముదయమయ్యెనే సురభి, సర్వము సుందరమౌనికం జెలి!

శ్లో. వాపీజలానాం మణిమేఖలానాం
శశాంజ్కుభాసాం ప్రమదాజనానాం,
చూతద్రుమాణాం కుసుమాన్వితానాం
దదాతి సౌభాగ్యమయం వసంతకి.

కం. వాపీవారికి, మణులం
దాపిన మేఖలలకుఁ గుముదాప్తద్యుతికిఁ,
రూపవతుల కామ్రంబుల
కాపాదించెన్ వసంతుఁ డతివైభవమున్.

శ్లో. కుసుమ్భరాగారుణితైర్దూకూవైః
నితమ్బచిమ్బాని విలాసినీనాం,
తన్వంశుకైః కుఙ్కుమరాగగౌరై
రలంక్రియంతే స్తనమండలాని.

తే.గీ. ఉరునితంబచింబంబులు వరకుసుంభ
రాగరంజితసుదుకూలరాజిఁ డాగె ;
ఉన్నతస్తనకుంభముల్ సన్నకావి
పయ్యెదల డాగె భామినీవ్రతతి కిపుడు.

శ్లో. కర్ణేషు యోగ్యం నవకర్ణికారం
చలేషు నీలేష్వలకేష్వశోకం,
పుష్పం చ ఘల్లం నవమల్లికాయాః
ప్రయాంతి కాన్తిం ప్రమదాజనానామ్.

తే.గీ. కర్ణముల వెల్లు నవకర్ణికారసుమము,
కదలు ముంగురులం దశోకంబు వెలుగు,
ఘల్లనవమల్లికయు నందె పొందు కాంతి,
కాంతలకు నీ మనోజ్ఞవసంతమందు.

వసంతర్నమ

శ్లో. స్తనేషు హారాః సితచన్దనార్ద్రాః
భుజేషు సజ్గం వలయాజ్గదాని,
ప్రయాన్త్యనజ్ఞాతురమానసానాం
నితమ్పినీనాం జఘనేషు కాఞ్ఞాఞ్ఞః .

ఉ. చేతులఁ గంకణంబులను, చెన్నగు బాహుల నంగదంబులన్,
శీతలగంధసిక్తమగు స్నిగ్ధసుమౌక్తికహారపంక్తులన్
స్ఫీతకుచంబులన్, జఘనసీమల సారసనంబులన్, మనో
జాతురచిత్త వైన జలజాతనిభాస్యలు దాల్చురిత్తరిన్.

శ్లో. సపత్రవేభేషు విలాసినీనాం
వక్త్రేషు హేమాంబురుహోపమేషు,
రత్నాన్తరే మౌక్తికసజ్గరమ్యః
స్వేదాగమో విస్తరతాముపైతి.

ఉ. చిత్రపుఁ బత్రభంగములఁ జెన్నగు భామల హేమపద్మపు
న్నిత్రములైన వక్త్రముల మెండగు స్వేదకణంబు లింపగున్,
చిత్రతరాన్యరత్నగణచిత్రిత మండలమధ్యనీత స
న్నిత్రసితప్రభాకలితనిర్మలమౌక్తికపంక్తియో యనన్ .

శ్లో. ఉచ్ఛ్వాసయన్త్యః శ్లేథబన్ధనాని
గాత్రాణి కందర్పసమాకులాని,
సమీపవర్తిష్వధునా ప్రియేషు
సముత్సుకా ఏవ భవన్తి నార్యః .

తే.గీ. ఒడవినంటిన వల్వల ముడులు సడలె,
సడలె తాలిమి, వలవంత నొడలు బడలె,
వెడలె నూర్పులు, కడనున్న ప్రియులఁ జేర,
నెడలు తహతహంపడె నేడు పడఁతులకును.

శ్లో. తనూని పాణ్డూని సమన్ధరాణి
ముహూర్ముహూర్తంభణతత్పరాణి,
అజ్ఞాన్యనన్దుః ప్రమదాజనస్య
కరోతి లావణ్యససంభ్రమాణి.

కం. తనుతన్, బాండురతన్, జ్ఞం
భణతత్పరతన్, మనోజమదజాలసతన్,
ఘనలావణ్యవిజ్ఞంభణః
గని భోగ్యములయ్యె నేడు కాంతలతనువు.

శ్లో. నేత్రేషు లోలో మదిరాలసేషు
గండేషు పాండుః కఠినః స్తనేషు,
మధ్యేషు నిమ్నో జఘనేషు పీనః
స్త్రీణామనన్దో బహుధా స్థితోఽద్య.

ఉ. అల మదిరాలసంబులగు నక్షులఁ జంచలతన్వహించి, ని
ర్మలత వహించి గండముల, గ్రావకుచంబులఁ గర్కశుండునై,
బలిసినవాఁడునై జఘనభాగములందు, వలగ్నసీమలం
బలుచనివాఁడునై, వివిధభంగులఁ దోచె ననంగు డింతులన్.

శ్లో. అజ్ఞాని నిద్రాలసవిభ్రమాణి
వాక్యాని కిచ్ఛేన్మదలాలసాని,
భూషేపజిహ్వాని చ వీక్షణాని
చకార కామః ప్రమదాజనానామ్.

కం. అంగకంబులు నిద్రాలసాన్వితములు,
భాషణంబు లీషన్మదభూషితములు,
వీక్షణంబులు భూషేప వేల్లితములు,
గాఁగ నొనరించెఁ జెలులకుఁ గంతు డిపుడు.

శ్లో. ప్రియంగుకాశీయక కుంజుమాక్త
స్తనేషు గౌరేషు విలాసినిభిః,
ఆవిష్యతే చన్దనమజ్జనాభిః
మదాలసాచిర్ఘ్నగనాభియుక్తమ్.

ఉ. కాయజభావమత్తమగు కాయములం దనరారు కామినుల్
తోయజకుట్టలంబులకుఁ దోడగు గౌరవయోధరంబులన్
జాయకముం బ్రియంగువును జందనరక్తకురంగనాభులన్
వీయమొనర్పి కూర్చిన వివేపము లింపుగఁ బూతు రిత్తరిన్.

శ్లో. గురూణి వాసాంసి విహాయ తూర్ణం
తనూని లాఙ్ఘరసరంజితాని,
సుగన్ధికాలాగురుధూపితాని
ధత్తే జనః కామమదాలసాని.

తే.గీ. గురుతరాంశుకంబుల వేగఁ బరిహరించి
యావరసరంజితంబులు, నగురుధూప
వాసితంబులైన యలఁతి వస్త్రములనె
దర్పకమదాంగులౌ జనుల్ దాల్తు రిపుడు.

శ్లో. పుంస్కోకిలః చూతరసాసవేన
మత్తః ప్రియాం చుమ్పతి రాగహృష్టః,
కూజద్ధివరేఘోప్యయమమ్బుజస్థః
ప్రియం ప్రియాయాః ప్రకరోతి చాటు.

తే.గీ. చూతరసమద్యమత్తపుంస్కోకిలంబు
ప్రియను ముద్దాడె ననురాగహృష్టమగుచు,
తమ్మిలోఁ బాడుచుం గండుతుమ్మెదయును
చెలిని నలరించె బహుచాటుచేష్టితముల.

శ్లో. తామ్రప్రవాళస్తబకావనమ్రాః,
చూతద్రుమాః పుష్పితచారుశాఖాః,
కుర్వంతి కామం పవనావధూతాః
పర్యుత్సుకం మానస మజ్జనానామ్.

తే.గీ. ఎఱ్ఱచివురులగుత్తుల నిలకు వంగి,
పుష్పరంజితశాఖలఁ బొలుపుమీరి,
వాతవిధుతంబులగు చూతపాదపాళి,
సుందరీతఱకెంతో యుత్సుకతఁ గూర్చు.

శ్లో. ఆమూలతో విద్రుమరాగతామ్రం
సపల్లవాః పుష్పచయం దధానాః,
కుర్వంత్యశోకా హృదయం సశోకం
నిరీక్ష్యమాణా నవయావనానామ్.

చ. విద్రుమారుణనవపుష్పవితతిచేత,
కిసలములచేత నిలువెల్ల నెసఁగియున్న
ఈ యశోకంబు రక్తి నీక్షించుచున్న
కోడెగాండ్రకు శోకంచె కూర్చుఁగాదె!

శ్లో. మత్తద్విరేఫపరిచుమ్భితచారుపుష్పాః
మన్దానిలాకులితనమ్రమృదుప్రవాళాః,
కుర్వంతి కామిమనసాం సహసోత్సుకత్వం
చూతాభిరామకలికాస్సమవేక్ష్యమాణాః.

చ. మదవిచలద్విరేఫములు మక్కువఁ బొనముసేయు పూవులున్,
గొదలుగఁ బిల్లతెమ్మెరలు గూడి కదల్చు మృదుప్రవాళముల్,
గదురగ హృద్యమైన సహకారతరుస్థితకోరకావళుల్,
గుదురుచు నుత్సుకత్వమును గోరి కనుంగొను కామికోటికిన్.

వసంతర్నమ

- శ్లో. కాంతాముఖద్యుతిజషామపి చోద్గతానాం
శోభాం పరాం కురవకద్రుమమంజరీణాం,
దృష్ట్యాప్రియే సహృదయస్య భవేన్న కస్య
కన్దర్పచాణపతనవ్యథితం హి చేతః.
- తే.గీ. హల్లకాస్యల ముఖకాంతిః గొల్లలాడి
పుల్లమైయున్న కురవకపుష్పరాజిః
గాంచ నేరసికు నెడంద గాయపడదు?
బాధకందర్పచాణసంవ్యథితమగుచు!
- శ్లో. ఆదిప్తవహ్నిసద్భక్తైర్మరుతావధూతైః
సర్వత్ర కింశుకవనైః కుసుమావనమైః,
సద్యో వసన్తసమయే హి సమాచితేయం
రక్తాంశుకా నవవధూరివ భాతి భూమిః.
- చ. కొఱపులఁబోలె నెఱ్ఱినగు కోమలపుష్పముల న్నతంబులై,
కఱువలిచేత మందముగఁ గంపిలు కింశుకవృక్షరాజిచేఁ
బరఁగుచు భూమి యామనిని భాసిలుఁగాదె నవారుణాంశుకా
వరణముఁ బూని వ్రీడమెయి వచ్చెడు పెండిలికూతురుంబలె.
- శ్లో. కిం కింశుకైః శుకముఖచ్ఛవిధిర్న భిన్నం
కిం కర్ణికారకుసుమైర్న కృతం ను దగ్ధం,
యత్ కోకిలః పునరయం మధురైర్వచోభిః
యూనాం మనః సువదనానిహితం నిహన్తి.
- ఉ. చీలవొ మున్నె చిల్కముకు చెల్వువహించిన కింశుకంబులన్,
కాలవొ మున్నె నిప్పులటు కానల నిండిన కొండగోగులన్,
ఏలొకొ క్రొవ్వి యీ పికము లింకను వ్రచ్చు సుకూజితంబులన్,
బాలవిధూపమాలికల వశ్యములైన యువాంతరంబులన్?

వసంతర్తువు

- శ్లో. పుంస్కోకివైః కలవచోభిరుపాత్తహర్షైః
కూజద్భిరున్మదకలాని వచాంసి భృంగైః,
లజ్జాన్వితం సవినయం హృదయం క్షణేన
పర్యాకులం కులగృహేఽపి కృతం వధూనామ్.
- చ. ప్రమదముతోడ శ్రావ్యమగు పాటలఁబాడు వనప్రియంబులన్,
సుమరసపానమత్తమయి సొంపగు ఝంకృతులూను దేఁటులన్,
సముదితలజ్జలై, వినయసన్నతలై, మగనింటనున్న పు
ణ్యమహిళలే కలంగ, నిక నన్యరతిప్రియ లాగనేర్తురే?
- శ్లో. ఆకమ్పయన్కుసుమితాః సహకారశాఖాః
విస్తారయన్పరభృతస్య వచాంసి దిక్షు,
వాయుర్వివాతి హృదయాని హరన్నరాణాం
నీహారపాతవిగమా త్సుభగో వసన్తే.
- ఉ. తోదనసేయు మంచుగమితోడ నిషక్తినిబాసి యోగ్యమై,
ఆదటఁ బుష్పరమ్యరుచిరామ్రముల నెఱులమెల్ల నూపుచున్,
మాదకకోకిలౌఘగళమాధురి దిక్కులనెల్ల నింపుచున్,
మోదముఁ గూర్చుచుం బ్రజకు, ముంగిట వీచె వసంతవాయువున్.
- శ్లో. కున్దైః సవిభ్రమవధూహాసితావదాతై
రుద్యోతితాన్యపవనాని మనోహరాణి,
చిత్తం మునేరపి హరన్తి నివృత్తరాగం
ప్రాగేవ రాగమవినాని మనాంసి యూనామ్.
- చ. అతులితవిభ్రమాన్వితనవాబ్జనిభాస్యల హాసపంక్తికిం
బ్రతియగు శ్వేతకాంతి నలరారెడు మల్లెలతోఁటలం గనన్,
చ్యుతవిషయానురక్తులగు యోగులచిత్తములే చలింపగా
నతివిషయానురక్తులగు యౌవనవంతుల యాత్మలాగునే?

శ్లో. ఆలమ్మి హేమరశనాః స్తనసక్తహారాః
కన్దర్పదర్పశిథిలీకృతగాత్రయప్యః,
మాసే మథా మధురకోకిలభృజ్జనాదైః
నారోఽహరన్తి హృదయం ప్రసభం నరాణామ్.

శా. ప్రాలంబోజ్జ్వలభర్మామేఖలలచే, వక్షోజసంసక్తము
క్రాశీహారమరిచిచే, స్మరమదక్షామాంగసందిప్తిచే
న్మేతౌరావములూని కోకిలములు స్మిలాశులుం దోడురాఁ,
స్త్రీవివేశ హరింతు? కామిమనముల్ దీవ్యద్విలాసాధ్యతై.

శ్లో. నానామనోజ్ఞకుసుమద్రుమభూషితాంతాః
హృష్టాన్యపుష్టనినదాకులసానుదేశాః,
శైలేయజాలపరిణద్ధశిలాతతౌఘాః
దృష్ట్యా జనః ఊతిభృతో ముదమేతి సర్వః.

నయాగరా నానారమ్యసుమాంచితాగమవనాలంకృతాంతంబులన్,
వృత్తము. సానందాన్యభృతారవావలితసానుప్రదేశంబులన్,
మానైనట్టి శిలాసుమవ్రజసమావేష్టితాశ్మంబులన్,
జానౌశైలము లింపుఁగూర్చు జనసంవీక్ష్యమాణంబులై.

శ్లో. నేత్రే నిమీలయతి రోదితి యాతి శోకం
ఘోణం కరేణ నిరుణద్ధి విరౌతి చోచ్చైః,
కాంతావియోగ పరిభేదితచిత్తవృత్తిః
దృష్ట్యాఽధ్వగః కుసుమితాః సహకారవృక్షాః.

చ. నయనముల నిమీలనమొనర్చును, పొందు నితాంతశోకమున్,
శయమున మూయు పూణమును, సార్తిగ నార్చును చిట్టుచిట్టుగన్,
ప్రియ నెడఁబాసి లోన దురపిల్లెడు పొంథుఁడు పుష్పపల్లవ
ప్రయుత్థయువాన్రువాటికల వైభవముం గనలేక యిత్తరిన్.

శ్లో. సమదమధుకరాణాం కోకిలానాం చ నాదైః
కుసుమితసహకారైః కర్ణికారైశ్చ రమ్యైః,
ఇషుభిరివ సుతీష్ణైర్మానసం మానిసీనాం
తుదతి కుసుమమాసో మన్మథోద్ధీపనాయ.

మత్తకోకిల. మత్తకోకిలపట్టదంబుల మంజుగానరవంబులన్,
క్రాంతపూవుల మీరు మావుల కొండగోగుల కాంతులన్,
సత్తువంగని పూలకాలము సాయకంబులచే బలెన్,
క్రాంతవల్పుల రేపుచింతులఁ గ్రుచ్చుచున్నది వింతగన్.

శ్లో. ఆప్రిమజ్జులమజ్జురి వరశరః సత్కింశుకం యద్ధనుః
జ్యాయస్యాలికులం కలజ్కరహితం, ఛత్రం సితాంశుః సితం,
మత్తేభో మలయానిలః పరభృతో యద్వన్దినో లోకజి
తోస్సయం వో వితరితనోతు వితనుర్భద్రం వసంతాన్వితః.

ఉ. ఎవ్వని ధన్యు కింశుకము తెవ్వని చాణము లామ్రమంజరున్,
ఎవ్వని మౌర్వి తేటిగమి, యెవ్వని తెల్లనిఛత్ర మిందుఁడున్,
ఎవ్వని దంతి గంధవహుఁ డెవ్వని బంట్లు పికాళి, లోకజి
తైవ్వఁడు తతస్మిరుండు ప్రజ కిమ్ములొసంగుతఁ జైత్రయుక్తుడై.

Blank Page

**Printed by: M/s.SAMATHA POWER PRESS,
Hyderabad-500 027 (India) PH: 0842-65071**